

80-letnica priključitve Prekmurja Sloveniji

1919

1999

Prekmurje
Slovenija

Občina

BELTINCI

Občinsko informativno glasilo • številka 2 • avgust 1999

PROGRAM PRIREDITEV OB PRAZNIČNEM TEDNU

od 9. do 12. avgusta 1999
OTROŠKE IN MLADINSKE
DELAVNICE

11. avgust ob 20. uri
OTVORITEV RAZSTAVE
»KAKO SMO ŽIVELI NEKOČ«

12. avgust 1999
ZGODOVINSKA DELAVNICA

ob 20. uri
PREDSTAVITEV KNJIGE DR. MATIJE
SLAVIČA »NAŠE PREKMURJE«

13. avgust 1999
LITERARNA DELAVNICA
Z LITERARNIM VEČEROM (ob 19. uri)

ob 20. uri
KONCERT: ORLEK, ANA PUPEDAN,
GLINASTI GOLOBI

14. avgust 1999
POHOD (iz Bratonec ob 5.30)
KOLESARJENJE (iz Bratonec ob 9. uri)

ob 14. uri
MAŠA ZA DOMOVINO –
SOMAŠEVANJE POMOŽNEGA
ŠKOFA DR. JOŽEFA SMEJA

ob 15. uri
SPOMINSKI TABOR
S KULTURNO PRIREDITVIJO,
SLAVNOSTNI GOVOR PREDSEDNIKA
DZ DR. JANEZA PODOBNIKA,
POZDRAVNI NAGOVOR
PREDSEDNIKA RS MILANA KUČANA

po prireditvi
LJUDSKO RAJANJE

15. avgust ob 2. uri zjutraj
PEŠ ROMANJE V TURNIŠČE

ob 9. uri
NOGOMETNI TURNIR v Dokležovju
ob 14. uri
SPUST PO REKI MURI

Vljudno Vas vabimo na spominski tabor
ob 80-letnici priključitve Prekmurja Sloveniji, ki bo
v soboto, 14. avgusta 1999, v Beltincih:

ob 14. uri
maša za domovino pred cerkvijo v Beltincih
(somaševanje pomožnega škofa dr. Jožefa SMEJA s pomurskimi duhovniki),

ob 15. uri
spominski tabor s kulturnim programom v parku ob gradu
(slavnostni govornik: predsednik državnega zbora dr. Janez Podobnik,
pozdravni nagovor: predsednik države Milan Kučan),

Zapoj, zapleši, zaigraj, in – moli, Beltinci!

Beltinci – Slovencev davni kraj!
Skloni se in šepni: »Bóug plati!«:
vsem, ki so se dali žrtvovati,
da umre nad tabo tuji zmaj,
s kremplji prav nad vso zemljó prekmursko.

Osem desetletij je tegà.
Božji Duh je članom Konference
vdahnil spoštovanje do Slovencev,
kjer od nekdanj so kot rod domá –
in priznali so zemljó prekmursko.

Up, da bo pravica zmagala,
up si ta polagal pred Gospoda,
ki Mu draga je duhá svoboda,
ta, ki sega v skrito dno srcá –
tudi v vsako dušo neprekmursko.

Glej, kako je grozdje s trt svobod
v kri ljubezni, v zvezd zlató zorelo!
Toda ni še vse zoreti smelo:
ni še bil Slovenec svoj gospod
od Primorske tja v raván prekmursko.

Paradoks besed uslišanih...
Reke let so morale še teči,
let devetkrat-osem struj penečih,
preden si pripel slovenski stih
v prapor, dvignjen nad zemljó prekmursko.

Ljuba Jezusova mamica!
Tudi Ti si Ga za nas prosila,
našega rodu Kraljica mila,
da državo bi prejeli v dar
od Primorske tja v raván prekmursko.

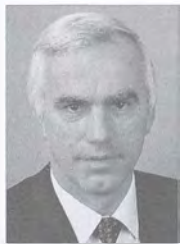
Ali so to sanje, Beltinci?
Kar opevam, snov je zgodovine,
ki ji vere luč žari v temine,
tiste vere, ki od davnih dni
si v resnice tke srcé prekmursko.

Trkaj, Beltinci, na okence,
ki ti ga molitev razodeva:
modra luč iz njega nate seva –
le priprta zlahka se odpre,
tudi če se javiš po prekmursko.

Ilmató zdrobljivi smo ljudje,
ilnat temelj nam državo nosi:
Beltinci, Gospoda časov prosi,
da jo s svojo silo váruje
od Primorske tja v raván prekmursko!

Tokio, julij 1999

Vladimir Krs

Spoštovani!

Čas veselja je. Veselja in praznovanja slovenstva v Prekmurju. Slovenstva, ki nam je bilo položeno v zibelko, za katerega pravice in domači jezik so naši dedje molili, upali in se borili. Veselimo se torej v spomin na tiste čase, v spomin na tiste velike može, prekmurske Slovence, generacije domoljubov, ki so s svojim trpljenjem in trudom kovali pot, vodili Prekmurce do trenutka in čez, ko so se Slovenci na tej strani Mure po dolgih stoletjih znova priključili svojim bratom na oni strani Mure.

Velik je ta oder zgodovine Prekmurja in mnogo ljudi je na njem odigralo svojo vlogo. Od duhovnikov, ki so dolga leta širili naš bogat jezik in bili stebri zavesti slovenstva, do preprostih in poštenih kmetov. V njihovih srcih je rasla ista ljubezen. Ljubezen do svojega naroda. Navkljub pritiskom takratnih oblasti in pomadžarjevanja so se zavedali svojih korenin. Velika zahvala gre tudi Slovincem na desnem bregu Mure, ki so prav v tistih zgodovinskih trenutkih veliko storili, da so lahko čete kraljevine SHS 12. avgusta vkorakale v Prekmurje. Pesnitev »Kaj je Mura šepetala« narodnega voditelja, duhovnika Jožefa Klekla st. poje: »Ne me Večni zato stvorijo, da bi val moj brate ločilo, Jaz vezalje sem za nje, ki kre strani mi žive.« Tudi v današnjih časih, ko prečkanje Mure ne dela več težav, je Mura vezalje. Vezalje, ki oba brega povezuje, ljudi ob Muri združuje in oblikuje njihov značaj.

V nedeljo, dne 17. avgusta 1919, se je po zahvalni službi božji v Bel-

tincih pred cerkvijo vršil velik ljudski tabor. Kot opisuje dr. Slavič v svoji knjigi Prekmurje, je bilo to slavlje tako, kot ga še Prekmurje ni videlo. Tako je množica 20000 Prekmurcev s svojimi vzkliki jasno izrazila svoje navdušenje nad osvoboditelji. Prav ta datum smo si v naši občini izbrali za svoj občinski praznik. Dan, ko je bila z zborovanjem izražena volja ljudstva, ko so Prekmurje slavnostno izročili civilni jugoslovanski upravi. Žal je po sklepu vrhovnega sveta v Parizu Porabje ostalo zunaj meja takratne Jugoslavije, prav tako Radgona.

Leto 1999 zaznamuje praznovanje takratnih dogodkov. Še več. Ob tej obletnici se vrstijo številne prireditve, ponatisi knjig z namenom znova prebuditi Prekmurce, oživiti spomine in utrditi korenine. Samozavedanje in spoštovanje svojih korenin ter zgodovinskega spomina je temelj napredka in razvoja vsakega naroda. V naši občini se pripravlja veliko slavlje. V soboto, 14. avgusta, prirejamo osrednjo prireditev ob 80. obletnici priključitve Prekmurja Sloveniji. Po zgledu takratnega zborovanja bo ob 14. uri najprej sveta maša za domovino in nato ob 15. uri spominski tabor v parku beltinskega gradu. Osrednjo prireditev spremljajo otroške in mladinske delavnice, predstavitev ponatisa knjige dr. Slaviča Prekmurje, ter vrsta aktivnosti ki bodo pripravljale skupno slavlje.

Ob tem jubileju in ob našem občinskem prazniku Vam vsem, cenjene občanke in spoštovani občani, čestitam ter Vas vabim, da v soboto, 14. avgusta, skupaj izkažemo čast in slavo Prekmurju in Sloveniji. Kot so Prekmurci takrat vzklikali »obečamo« Jožefu Kleklu st. ob njegovem govoru na beltinskem taboru, tako pridimo skupaj tudi zdaj in obljubimo, da bomo živeli vero in ljubav do maternoga jezika.

Jožef Kavaš, župan

Jožef Kavaš

OSEMDESET LET
ODLOČITVE
ZA SLOVENIJO

1919

1999

Prekmurje
= Slovenija

Slovenski etnični prostor na levem bregu Mure se je, ker je živel v ogrskem delu monarhije, stoletja razvijal drugače kot ostala Slovenija. To mu je zapustilo pečat drugačnosti, ki mu je ostal vse do danes. Posebej zanimivo se je odražalo prav v prevratnih dogodkih po prvi svetovni vojni, ko se je odločalo o življenju v novo nastali državi južnih Slovanov. Čas, ko smo Prekmurci v desetih mesecih preživeli devet zamenjav oblasti, nekaj dni celo v samostojni Murski republiki – edini sovjetski državi na slovenskih tleh – in ko smo z veliko negotovosti pa tudi nezaupanja v novo državo leta 1924 končno dočakali podpis protokola o naši severovzhodni meji, se nam je globoko vtisnil v spomin. Postal je tema številnih zgodovinskih razprav, gledaliških predstav, povesti in romanov.

Med Slovenci v ogrskem delu monarhije je narodni razvoj potekal od etničnega zavedanja kulturnih in jezikovnih posebnosti v 18. stoletju do oblikovanja politične narodne zavesti, ki se je jasno in dokončno izrazila prav v prevratnih dogodkih. Narod, ki mu je – ne glede na požrtvovalno narodno dejavnost domačih duhovnikov in njihovih štajerskih kolegov – na prelomu stoletja podoba dajala socialna ogroženost in narodna nevidnost, je v svojih vrstah nenadoma odkril upornike, spretno politike in diplomate, revolucionarje, pogumne vojake, špekulante, tiho-tapce in avanturiste. Anonimen in vedno na obrobju je stopil v središče mednarodnega dogajanja, ko je pri nastajanju novega evropskega zemljevida imel na svoji strani

BESEDA UREDNIKA

Spoštovane občanke, spoštovani občani

V veselje nam je, da Vam lahko predstavimo že drugo številko našega informativnega glasila, ki Vam ga predstavljamo v času praznovanja občinskega praznika – 17. avgusta. Z glasilom Vam želimo približati utrip naše občine in življenja v njej, predstaviti delo in rezultate, ki nam lepšajo in lajšajo vsakdan.

Tokrat v svet pošiljamo razširjeno izdajo glasila, saj ga letos spremlja ščepec zgodovinskih informacij, ki kličejo k spomину odločitve naših dedov. Nekaj strani smo namreč namenili praznovanju opevane 80-letnice priključitve Prekmurja Sloveniji.

Zahvaljujem se vsem Vam, ki ste prispevali članke v branje, kot tudi vsem tistim, ki so tako ali drugače omogočili rojstvo te številke. Vam, dragi bralci pa želim prijetno branje.

dovolj spretne zagovornike in morda tudi dovolj slabe vesti svetovnih vele-sil, ki so Slovencem odrekale pravico do Koroške in Primorske. Prekmurje je postalo edina slovenska etnična in ozemeljska pridobitev in to se je praz-

stran Mure združiti v narodno državo. Nov narodni naboj, vpliv revolucionar-nih idej, splošno pomanjkanje in ne-urejen status iz vojne se vračajočih vo-jakov, vse to je povzročilo, da so se po Dolinskem razkropile množice neza-

priključitvi k Sloveniji in zahtevali odločno vojaško akcijo jugoslovanske vojske. Kljub temu da odobritve zanj ni dobil, se je po velikem zborovanju v Radgoni, 26. decembra 1918, za vojaški poseg odločil tudi general Maister. Načrte pa mu je prekrizala vojaška akcija ambicioznega hrvaškega kapetana Jurija Jurišiča, ki se je po zavzetju Medžimurja, v skladu s svojim imenom, odločil na juriš zavzeti še Prekmurje. Na Bistrici je istočasno pričel samostojno vojaško operacijo Jožef Godina s svojo skupino in kma-lu so bili skupaj v Murski Soboti. To-da zmagoslavje je bilo kratkega diha, Madžari pa so 3. januar potem še dol-go praznovali kot spomin na »soboško bitko«, ko jim je uspelo premagati upornike.

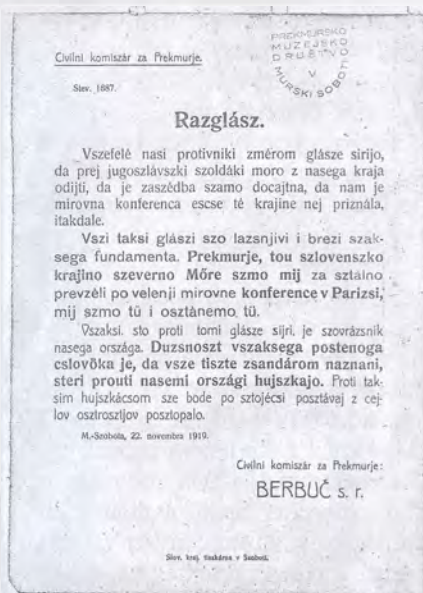
Zmernim prekmurkim Slovencem ni preostalo drugega, kot da so obno-vili pogajanja z madžarsko vlado, za izhodišče pa jim je bil načrt avtonomi-je, ki so ga 14. januarja 1919 podpisali slovenski duhovniki zalske županije. Vendar je bilo jasno, da so se pogaja-li s figo v žepu, Klekl se je pokazal kot spreten politik, ki se mu ni zdelo nič slabega, če se je malo pretvarjal – tudi pred škofom – kajti jasno je sledil osnovnemu cilju: po legalni poti pridobiti čimveč pravic slovenskemu narodu. Vsi poskusi uradnih oblasti, da bi si pridobili naklonjenost prebivalstva, so se zato bolj ali manj klavarno končali; tako Obálov shod v Beltincih, na katerem se je 17. januarja 1919 zbrala nekaj tisočglava množica in vzklikala za Jugoslavijo, kakor potova-nje sombateljskega škofa Mikesa po Prekmurju, ko so mu zaradi nenaklo-njenosti le-teh odsvetovali druženje z verniki. Če je bil še kje med sloven-skimi duhovniki dvom glede pri-ključitve Prekmurja k Jugoslaviji, se je razblinil, ko je 21. marca 1919 v Budimpešti prevzela oblast Madžarska socialistična partija in razglasila Ma-džarsko republiko svetov. Dvodomov glede zahtev po priključitvi Prekmurja je bilo vedno manj tudi na jugoslovan-ski oz. slovenski strani. Medtem ko je vse propagandne akcije še pred dve-ma mesecema vodil mariborski narodni svet, so sedaj nastopili z odločnejšo diplomatsko pobudo. Dr. Matija Slavič je pripravil memorandum o Prek-murju, s katerim je jugoslovanska de-legacija na mirovni konferenci v Pa-rizu prvič uradno zahtevala priključitev

OSEMDESET LET ODLOČITVE ZA SLOVENIJO

novalo. Praznovalo veličastno 17. av-gusta 1919 na trgu pred beltinsko cer-kvijo ali leta 1939 na Prekmurškem tednu v Murski Soboti in praznovalo se bo tudi letos. Čeprav osemdeseta letnica ni tista najbolj okrogla, je po-membna, ker jo bomo prvič praznova-li v samostojni narodni državi in bo ta imela končno priložnost, da oceni in prevetri svoj odnos do te obrobne po-krajine, do njene etnične, narodne in verske raznolikosti ter njenih gospo-darskih in razvojnih možnosti.

Burni dogodki, ki so spremljali raz-plet prve svetovne vojne ob zahtevah po samoodločbi narodov, niso mogli iti mimo Slovencev na Ogrskem; prav tako kot ne zahteve po združevanju južnoslovanskih narodov in majniška deklaracija z obuditvijo programa Ze-dinjene Slovenije. Prelomnico v njiho-vem političnem opredeljevanju pa je predstavljal shod, ki ga je 20. oktobra 1918 sredi Murske Sobote pripravilo Madžarsko prosvetno društvo za Ven-dsko krajino in je imel namen vzpod-buditi promadžarska čustva med tukaj živečim prebivalstvom. Zaradi nestrp-nosti govornikov pa je sprožil nasprotno reakcijo slovenskega občinstva, ki je pričelo vzklikati za Jugoslavijo. Do-godki so naglo sledili drug drugemu. V noči med 27. in 28. oktobrom 1918 je s sprejetjem Wilsonovih predlogov prenehala obstajati dvojna monarhija. 29. oktobra so v Ljubljani proslavili ustanovitev samostojne države Sloven-cev, Hrvatov in Srbov, naslednji dan pa je pod pritiskom nezadovoljnih množic, ki so zahtevale mir, hrano in svobodo, v Budimpešti oblast prevze-la nova vlada grofa Mihálya Károlya ter razglasila Madžarsko ljudsko repu-bliko. V Prekmurju sta upravo prevze-la okrajna narodna sveta v Murski Soboti in Dolnji Lendavi, ki naj bi po-skrbela za ureditev napetih razmer. Številni prekmurški Slovenci so se namreč 3. novembra organizirano ude-ležili ljutomerske proslave ob razglasit-vi države SHS ter na njej prebrali po-sebno izjavo, da se želijo z brati on-

dovoljnežev, ki so ropale in podtakni-le požar v nekaj trgovinah in beltinski graščini. Upor so vojaki s silo zadušili, vlada pa se je odločila nezadovoljne-

Razglas civilnega komisarja za Prekmurje

mu ljudstvu ponuditi avtonomijo v obliki t.i. Vendske (Slovenske) krajine. Predlog naj bi v življenje speljal vladni komisar Béla Obál, ki je Slovencem obljubil samostojno županijo s sedežem v Murski Soboti. Takšen predlog je sprejel tudi slovenski narodni svet, ki ga je vodil bogojanski župnik Ivan Baša in poleg upravne zahteval še cerkveno, šolsko in kulturno avtonomijo. Katoliški duhovniki in njihov duhovni voditelj, upokojeni črenšovski župnik Jožef Klekl, so bili namreč zaradi združitve države SHS s pravoslavno kraljevino Srbijo, 1. decembra 1918, glede nove države precej skeptični in so se tudi sicer pri pogajanjih o novih mejah čutili zapostavljene s slovenske strani. Na slovenski strani je za Prekmurje največ interesa kazal štajerski narodni svet pod vodstvom Rudolfa Maistra in njegov referent za Prekmurje dr. Matija Slavič. Z njimi je bila v rednem stiku skupina bivših ljubljanskih dijakov: Mihael Kuhar, Mihael Erjavec, Jožef Godina, Ivan Jerič in drugi, ki so odločno vztrajali na

Jožef Klekl st.

Slovenska sekcija pri jugoslovanski delegaciji v Parizu

celotnega slovenskega ozemlja med Muro in Rabo. Vlada kraljevine je dovolila natis posebnega letaka, namenjenega prekmurskim Slovencem, na katerem jih je pozivala k združitvi v »demokracično in enakopravno Jugoslavijo«, po Prekmurju pa so ga z drugimi letaki trosila letala mariborske letalske stotnije.

Nova madžarska revolucionarna oblast je menila, da se ji v duhu internacionalizma in povezovanja mednarodnega delavstva ne bo več potrebno ukvarjati s samoodločbo narodov, ki naj bi bila za Slovence že uresničena, ko so dobili posebnega komisarja za Slovensko krajino - Vilmoša Tkalca. Ta je vladal s tremi člani direktorija, ki jih je Klekl zasmehljivo opisal: »En fiškališ, en dikjak, en ošterjaš, po veri en židov, eden evangeličanec pa eden katoličanec. Po narodnosti se ni eden nej meo za Slovence«. Ti so se 29. marca samovoljno razglasili za pristojne nad celotnim območjem Prekmurja, ki naj bi se po statusu izenačilo z obema županijama. Zaradi tega in tihotapstva, ki je ob meji živahno cvetelo, so osrednje oblasti na to početje gledale vedno bolj nezaupljivo. Da bi se izognil aretaciji je Tkalec 29. maja razglasil samostojno Mursko republiko, ki pa je vzdržala le do 4. junija. Vsekakor je bil komunistični režim sedaj veliko bolj previden in dosleden, življenje v revni pokrajini ter gospodarsko in politično izolirani državi pa je bilo vedno težje. Priprave prekmurskih prostovoljcev na vojaški prevzem oblasti je zaustavila obljuba predstavnika antantne misije, da se bo stanje v Prekmurju po politični poti v najkrajšem času izboljšalo. Teritorialna komisija pri mi-

rovni konferenci je 20. maja sprejela predlog ameriškega predstavnika majorja Johnsona o novi meji po razvodnici med Muro in Rabo in ga pripravila za Varnostni svet, ki ga je sprejel 9. julija 1919. Jugoslovanska delegacija je dobila dovoljenje, da **vojaško zasede Prekmurje 1. avgusta**, 12. avgusta pa je redna vojska kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev pod poveljstvom generala Krste Smiljaniza

Prof. dr. Matija Slavič, naš izvedenec za Prekmurje pri mirovni konferenci v Parizu leta 1919/20

vkorakala v Prekmurje. Vojaške enote so prihajale s strani Radgone, Ljutomer in Murskega Središča ter naslednji dan zasedle ozemlje do določene demarkacijske črte. Z vojsko in antantno misijo je prišel v Mursko Soboto tudi začasni upravitelj ali civilni komisar, mariborski okrajni glavar dr. Srečko Lajnšic. Civilno oblast v pokrajini je formalno prevzel iz rok podpolkovnika Uzurinca na velikem ljudskem **praznovanju osvobodit-**

ve v Beltincih, 17. avgusta 1919.

Formalno je bilo začasne uprave konec, ko je bila v Trianonu 4. junija 1920 podpisana in v istem letu ratificirana mirovna pogodba, ki je določila meje nove kraljevine Madžarske. Dejansko pa je civilnega komisarja šele 1. junija 1921 zamenjal okrajni glavar v Murski Soboti in leta 1924 še v Dolnji Lendavi.

Nova državna meja naj bi bila postavljena po principu pravice narodov do samoodločbe in bi se zato morala ujemati z etničnimi mejami. Temu cilju pa je sledila le približno in je bila, tako kot večina novih evropskih meja, rezultat političnega kompromisa. Na eni in drugi strani je pustila strnjena naselja s slovenskim oziroma madžarskim prebivalstvom, kar je v prihodnjih letih povzročalo nemalo nasprotij in nezadovoljstev. Tudi nova država je s prenekaterim političnim in gospodarskim ukrepom kazala, kako slabo razume kulturne, narodne in verske posebnosti tega prostora. Pomembno pa je, da so prevratni dogodki vendar privedli do narodne združitve večine Slovencev na obeh straneh Mure, kar je dalo novi zagon življenju v pokrajini in v marsičem določilo njeno novo podobo, kakor tudi narodno in kulturno podobo prekmurskega človeka.

Beltinci in Beltinčarje imajo seveda veliko razlogov, da se spominjajo teh dogodkov, saj so jih po svoje določali in oblikovali mnogi njihovi rojaki. 17. avgust je tisti dan, ko se po končani žetvi lahko zberejo na glavnem trgu pred cerkvijo - kot so to množično storili že enkrat - in proslavijo svojo takratno narodno odločitev za Slovenijo.

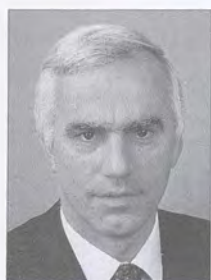
Metka Fujs

ORGANIZACIJSKA SHEMA OBČINE BELTINCI

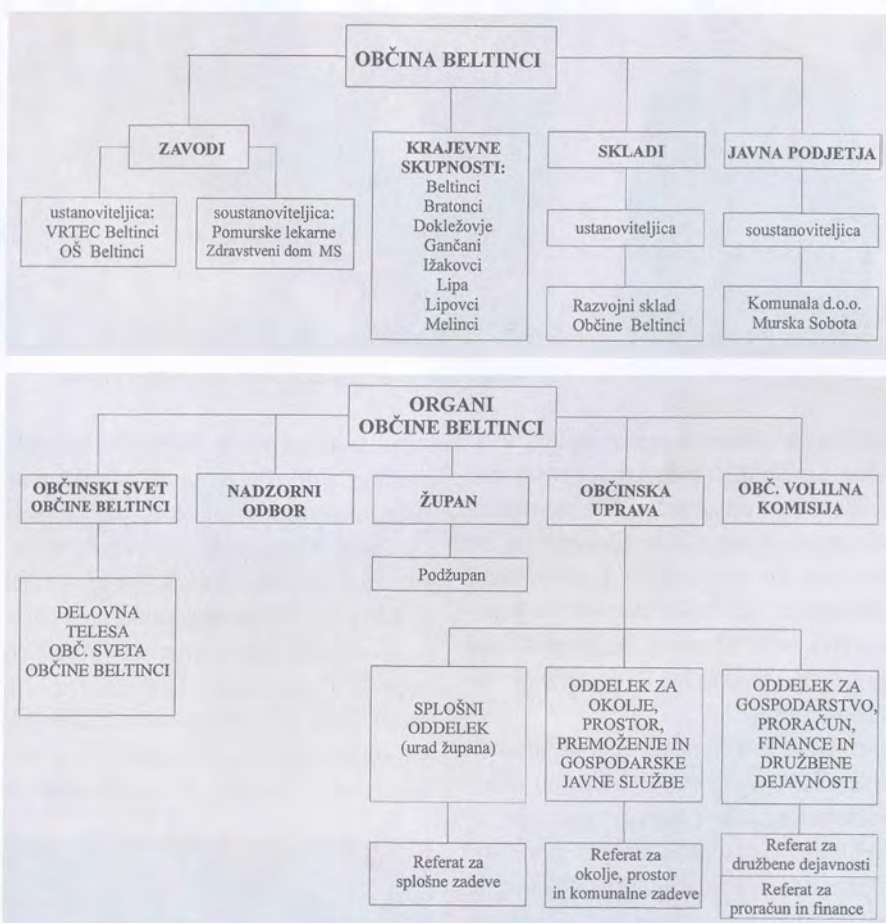
Zakon o lokalni samoupravi (Ur. list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 10/98, 74/98) in Statut Občine Beltinci (Ur. list RS, št. 41/95) določata organizacijsko shemo Občine Beltinci.

Občino Beltinci kot pravno enoto sestavljajo njeni ožji deli – krajevne skupnosti. Kot ustanoviteljica ali soustanoviteljica Občina Beltinci nastopa tudi pri zavodih, skladih in javnih podjetjih. Organi Občine Beltinci so občinski svet, župan, nadzorni odbor

Župan predstavlja in zastopa občino, občinski svet, sklicuje in vodi seje občinskega sveta, skrbi za objavo statuta, odlokov, za izvajanje odločitev občinskega sveta. Podžupani še niso potrjeni.

Župan
občine Beltinci
Jožef KAVAS

Občinski svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine.

Člani občinskega sveta občine Beltinci (18. članov):

Janko BEZJAK

Jožef BOJNEC

Martin DUH

Avgust FARKAŠ

Jožef FERČAK

Alojz FORJAN

Stanko GLAVAČ

Marija HIRCI

Simon HORVAT

Bojan JEREBIC

Milan KERMAN

Dejan KLEMENČIČ

Marjan MAUČEC

Štefan PINTARIČ

Štefan POZDEREC

Jožef TOMEČ

Martin VIRAG

Štefan ZADRAVEC

Nadzorni odbor (5 članov – še ni potrjen) je najvišji organ javne porabe v občini.

Občinska volilna komisija
(4 člani + 4 namestniki):

Karel Makovečki – predsednik
Jože Horvat – nam. predsednika
Alojzij Rous – član
Elizabeta Toth – nam. člana
Igor Adžič – član
Martina Ropoša – nam. člana
Jožef Erjavec – član
Jožef Forjan – nam. člana

Delovna telesa občinskega sveta občine Beltinci so razni odbori in komisije. Delovno področje in sestava delovnih teles občinskega sveta je določena z Odlokom o organizaciji in delovnem področju in sestavi delovnih teles občinskega sveta Občine Beltinci (Ur. list RS, št. 70/95).

ODBOR ZA URBANIZEM, UREJANJE PROSTORA, GOSPODARSKO INFRASTRUKTURO, KOMUNALO IN VARSTVO OKOLJA (9 članov):

Milan Kerman (predsednik),
Bernard Goršak, Alojz Rous,
Štefan Zadravec, Janko Bezjak,
Bojan Jerebic, Rudolf Poredoš,
Martin Virag, Alojz Tratnjek

ODBOR ZA GOSPODARSTVO, PODJETNIŠTVO, DROBNO GOSPODARSTVO IN TURIZEM (9 članov):

Dejan Klemenčič (predsednik),
Marjan Maučec, Jože Dominko,
Leopold Balažič, Martin Virag,
Franc Kovač, Milan Kerman,
Jožef Bojnec, Franc Baligač

ODBOR ZA KMETIJSTVO IN PREHRANO (9 članov):

Martin Duh (predsednik),
Stanko Glavač, Dragutin Jakob,
Martin Kauthaker, Alojz Forjan,
Janez Maroša, Jožef Bojnec,
Štefan Pozderek, Štefan Prša

ODBOR ZA PRORAČUN, FINANCE IN DAVČNO POLITIKO (5 članov):

Martin Virag (predsednik),
Štefan Ferenčak, Jožef Tomec,
Štefan Pintarič, Ivan Mesarič

ODBOR ZA ZAŠČITO IN REŠEVANJE, CIVILNO ZAŠČITO IN REDARSTVO (9 članov):

Jože Ferčak (predsednik),
Štefan Pintarič, Avguštin Kociper,
Martin Duh, Jože Lebar, Alojz Forjan,
Jože Balažič, Simon Horvat,
Andrej Zadravec

ODBOR ZA INFORMIRANJE (5 članov):

Marija Hirci (predsednik),
Regina Sraka, Ana Bugar,
Marjan Maučec, Avgust Farkaš

ODBOR ZA DRUŽBENE

DEJAVNOSTI (šolstvo, vzgoja in izobraževanje, zdravstvo, socialna varnost, dom in družina, preventiva in varstvo v prometu) (9 članov):

Jožef Bojnec (predsednik),
Janez Horvat, Majda Mlinarič,
Jožef Tomec, Janko Bezjak,
Bojan Jerebic, Melita Olaj,
Avgust Farkaš, Regina Ozmeč

ODBOR ZA KULTURO, ŠPORT IN REKRACIJO (9 članov):

Marjan Maučec (predsednik),
Dejan Klemenčič, Marjan Vöröš,
Ivan Tkalec, Štefan Pozderek,
Marija Hirci, Franc Novak,
Marija Zver, Martin Virag

KOMISIJA ZA PRIZNANJA, ODLIKOVANJA IN NAGRADE (5 članov):

Simon Horvat (predsednik),
Marko Balažič, Jože Ferčak,
Stanko Glavač, Regina Ozmeč

UPRAVNI ODBOR RAZVOJNEGA SKLADA OBČINE BELTINCI (5 članov):

Štefan Režonja (predsednik),
Franc Baligač, Bojan Ivanuša,
Ivan Mertük, Franjo Sušec

Z odlokom o organizaciji in delovnem področju občinske uprave (Ur. list RS, št. 50/95) je določena organizacijska shema občinske uprave.

OBČINSKA UPRAVA

Referat za splošne zadeve:

Venčeslav Smodiš – vodja
Lilijana Žižek
Marija Krauthaker

Referat za okolje, prostor in komunalne zadeve:

Janez Senica – vodja
Andrej Dugar

Referat za družbene dejavnosti:

Emilija Kavaš – vodja
Lilijana Časl

Referat za proračun in finance:

Štefan Činč – vodja
Jože Pivar
Alenka Vinkovič – Gjura

KAKO SMO ŽIVELI NEKOČ

Razstava kulture bivanja, kuhanja in hranjenja v Prekmurju v 19. in 20. stoletju

Narava mojega poklica je zahtevala od mene, da sem dober del svojega življenja bival in delal vsepovsod. Priznati moram, da mi je bilo skoraj povsod dobro, vendar sem ves čas vedel – zares doma sem samo v Prekmurju. Pogosto sem prihajal domov, in ko je vlak zaropotal čez železniški most na Muri, ko sem videl murske rokave, porasle z rogozom in rumenimi močvirskimi perunikami, sem bil vedno srečen. Ljubim to pokrajino, stisnjeno med Muro, avstrijsko in madžarsko mejo, ljubim ravnico ob Muri in gričevnat svet Goričkega. Vedno znova odkrivam nove pejsaže in lepote pokrajine ter si ne morem več predstavljati, da bi živel kje drugje.

Žal mnogi niso bili tega mnenja. Za te je bilo Prekmurje zaostalo, revno področje, kjer mori jetika in griža, kjer ljudje postanejo slepi zaradi trahoma. Bili smo nekakšna slovenska Sibirija, kamor so oblasti pošiljale politične pregnance – profesorje, učitelje in uradnike. Dobro se spomnim pripovedi nekega gimnazijskega profesorja, ki opisuje pot v Prekmurje po prvi svetovni vojni kot Odisejado posebne vrste. Skratka, za te ljudi smo bili na koncu sveta.

Vendar Prekmurje ni bilo samo zaostala pokrajina, kot so jo videli drugi.

Imelo je svojo dokaj pestro kulturno tradicijo, ki se je sicer zaradi odrezanosti od ostale Slovenije razvijala drugače in pod drugim vplivom. Na razvoj prekmurske kulture je vplivalo plemstvo po številnih gradovih, njihovi uradniki in uslužbenci, meščanstvo v mestih in večjih krajih, protestantizem, židovski naseljenci in navsezadnje tudi večinsko kmečko prebivalstvo, ki je s trebuhom za kruhom potovalo skoraj po vsem svetu, marsikaj videlo in to videno prineslo domov v Prekmurje.

Pričujoča razstava želi prikazati vsaj del še ohranjene bogate kulturne dediščine Prekmurcev, želi pokazati, kako so živeli kmetje, meščanstvo in plemstvo v 19. in 20. stoletju do druge svetovne vojne. Razstavljeni predmeti so izključno iz Prekmurja, iz Beltincev in okolice ter iz širšega področja Prekmurja. Razstava je razdeljena na tri dele. V prvem delu prikazuje del bogate kulturne dediščine na področju bivalne kulture preprostega kmečkega prebivalstva, v drugem delu bivalno kulturo meščanstva in tretjem delu bivalno kulturo plemstva z naših gradov. Predstavljen je samo del množice predmetov, del, ki se mi je zdel dovolj reprezentančen, da prepriča vse, da nismo živeli zgolj v nekakšni slovenski Sibiriji, ampak smo imeli bogato kulturno tradicijo, ki nas lahko postavi ob bok kateregakoli drugega dela Slovenije ali celo Evrope.

dr. Nikolaj Szepessy

KRAJEVNA SKUPNOST BELTINCI

Beltinci so občinsko in župnijsko središče. S svojimi 2400 prebivalci so v občini največja vas, ki ima zaradi svojega položaja že dosti značilnosti mesta in trga.

Tudi glavna cesta, ki poteka skozi Beltince ima velik vpliv na samo življenje v krajevni skupnosti. Zadnja leta je promet zelo velik, celo prevelik za mirno življenje v kraju. Navkljub hrupu in onesnaženosti pa skušamo izluščiti pozitivno plat tega. Trudimo se, da je podoba Beltinec lepa, ter da mimoidoči potniki in turisti dobijo pozitivno podobo o našem kraju, da se bodo k nam in v naše lokale spet vračali in si ogledali naše znamenitosti.

Nedvomno je tako za razvoj samega kraja kot občinskega središča pomembno, da zna privabiti turiste, zato bomo še izboljšali turistično ponudbo, kar bo omogočalo razvoj Beltinec in celotne občinske okolice.

Zadnja leta smo izgled in urejenost kraja zelo izboljšali. Posebna zahvala za to gre vaščanom, ki skrbijo za kraj z urejenimi domačijami, krajevni skupnosti ter občini, ki s pomočjo programov javnih del omogoča dodatno zaposlovanje in s tem odpira nove možnosti urejevanja našega kraja. K turistični ponudbi našega kraja pa posebno pripomore folklorni festival in folklorno-etnološka tradicija, ki je znana širom domovine in izven naših meja. S pomočjo samoprišpevka, ki smo ga Beltinčani sprejeli, še dodatno skrbimo za razvoj infrastrukture ter ostalih aktivnosti, ki jih peljemo v krajevni skupnosti.

Z odpiranjem vrtine, kjer smo s pripravljalnimi deli že daleč, želimo dodatno obogatiti naše življenje in ponudbo kraja Beltinci ter celotne občine. Upamo na dobre rezultate, saj potem lahko toplo vodo porabimo za termalno kopališče.

Sama vas je kmetijska, čeprav je čedalje manj takih kmetij, ki bi se ukvarjale izključno s kmetijsko dejavnostjo. Na te smo zelo ponosni in žal nam je, da je podpora kmetijstvu tako slaba. Vse več pa je ljudi, ki so »pol-kmetje«, saj poleg službe že skoraj vsak izmed nas obdeluje kako njivo ter s tem pridela hrano ter po-

predsediku ter članom Katici Tkalec, Stanku Glavaču, Jožetu Lebarju, Rudiju Poredošu in Ervinu Škafarju. Delo v krajevni skupnosti Beltinci pa nesebično opravlja tajnica Teja Maučec. S svojim delom se bomo potrudili, da izvedemo sprejete programe in zadovoljimo želje in potrebe vaščanov. Sami tega dela ne bomo zmogli. Zato

S pomočjo javnih del in krajevne skupnosti smo lepo uredili okolico župnijske cerkve

skrbi za svojo duhovno navezanost na zemljo. Želimo si boljše prihodnosti za naše kmetije.

V naši vasi je dosti obrtnikov in privatnikov, ki s svojim delom in zaposlitvijo delavcev pripomorejo k razvoju in boljši blaginji naše vasi.

Člani sveta krajevne skupnosti Beltinci želimo s svojim delom izboljšati kvaliteto bivanja v naši vasi in prispevati k vsestranskemu razvoju vasi in občinskega središča. Delo sveta KS Beltinci so vaščani na volitvah decembra 1998 zaupali: Jožetu Kavašu – predsedniku, Marjanu Erjavcu – pod-

je pomembno, da sodelujemo z vaščani, da sprejemamo pobude vaščanov ter dobronamerne kritike. S skupnim delom in željo izboljšati bivanje vseh nas, nam bo to uspelo.

Prav gotovo pa si kvalitete bivanja ne moremo predstavljati brez sodelovanja vseh prostovoljcev v delu naših društev. V Beltincih imamo ustanovljenih mnogo društev. Nekatera so krajevnega druga občinskega pomena. V naših društvih sodeluje in dela mnogo vaščanov. To delo je pomembno za medsebojno druženje, dobre medsebojne odnose, dajejo širšo ponudbo in možnosti vključevanja vseh krajanov in občanov, dvigujejo kvaliteto materialnega in duhovnega življenja našega kraja.

Krajani Beltinec bodimo ljudje, ki drug drugega sprejemamo, si pomagamo ter tako pozitivno vplivamo k duhovni podobi našega kraja, v okviru finančnih možnosti pa tudi k materialnemu in gospodarskemu razvoju Beltinec. Še naprej se trudimo, da bomo vidni navzven s športom, kulturo, pridnostjo, gostoljubnostjo in medsebojnim razumevanjem. Vse pa z namenom za kvaliteto bivanja in življenje vseh nas.

Jožef Kavaš, predsednik sveta KS

Vsi lahko skrbimo za lepoto našega kraja

KRAJEVNA SKUPNOST BRATONCI

Bratonci so manjša vas v občini Beltinci. V Bratoncih živi nekaj čez 700 ljudi, ki se v glavnem vozijo na delo v Mursko Soboto, kjer je večina zaposlenih, Beltince, Lendavo in še drugam. Še vedno pa se večina krajanov ukvarja s kmetijsko dejavnostjo. Kot povsod v naši okolici so na tem področju problemi, zaradi česar se opaža mnogo neobdelanih površin, opuščanje reje itd.

V Bratoncih delujejo nogometni klub kot član tretje slovenske nogometne lige, gasilsko društvo in turistično društvo.

Vsa društva so vsaka na svojem področju v okviru svojih finančnih zmožnosti precej aktivna in prispevajo k promociji vasi.

Že od nekdaj je bil poudarek na razvoju vasi. To se vidi v precej dobro razviti infrastrukturi, ki so jo krajani izgrajevali vrsto let, nekaj s pomočjo samoprispevkov, še več pa s svojimi lastnimi deleži pri sami izgradnji. Vse vaše poti so prevlečene z asfaltom prevleko, kar je v Bratoncih okrog 5500 m. Nimamo hiše brez elektrike, skorajda do vsake hiše je speljano telefonsko omrežje. Z novim sistemom telefonije se ta povezava močno širi. Na vaški vodovod je priključenih večina gospodinjstev. Le nekaj jih še uporablja svoja zajetja. Več kot polovica gospodinjstev je v sistemu kableske televizije, tako da smo informativno zelo dobro pokriti. Informacije krajani dobijo še na krajevno običajen način s pisnimi obvestili in na oglasnih deskah. Tudi ulična razsvetljava je urejena.

V vasi imamo razvito tudi drobno gospodarstvo. To so storitvene dejavnosti, gostinska dejavnost, trgovina, prodaja avtomobilov. V teh dejavnostih so krajani našli samozaposlitev, kar je v današnjih kriznih časih za delovna mesta vzpodbudno. Kljub temu pogrešamo še več tovrstnih dejavnosti, saj možnosti za razvoj drobnega gospodarstva so.

Začrtati bi morali le obrtno cono, kar bi v bodoče moralo biti tudi predmet razprav.

Znamenitost Bratonec je »pil« - sedeči Kristus, ali kot mu domačini pravimo Božja misel. Ta je postavljen ob cesti v Dokležovje in je najstarejše tovrstno obeležje v občini. Postavitev tega obeležja datira v leto 1724.

Naslednja znamenitost je kapela stara 100 let. Stoletnico smo praznovali leta 1998. Ob tej slovesnosti je g. škof Franc Kramberger blagoslovil temeljni kamen prizidka.

Ne moremo pa mimo Plečnikovega dela, to je spomenik na pokopališču v Bratoncih.

V Bratoncih imamo uveden krajevni samoprispevek, ki se izteče leta 2001. S tem, ko se ljudje odločijo in glasujejo za uvedbo takega načina združevanja, dokazujejo, da podpirajo razvoj naše vasi in želijo, da se kraj razvija.

Trenutno je največja investicija nova kapela v Bratoncih.

Sredstva, ki se zbirajo na tak način, ne zadoščajo za vse, kar bi želeli napraviti v vasi. Tako se ob večjih delih moramo vključiti še z dodatnimi lastnimi sredstvi. Pri določenih investicijah so to kar precejšnja sredstva. Upamo, da bodo krajani zadovoljni z delom in razvojem v vasi, kar bodo dokazali s tem, da bodo ponovno izglasovali krajevni samoprispevek ob naslednjem referendumu.

V letu 1998 smo v Bratoncih aktivirali tri projekte, ki so predstavljali večji finančni zalogaj za krajevni proračun.

Kupljeno je bilo orodno vozilo znamke RENAULT za potrebe gasilskega društva. Pri nabavi tega vozila so bili vključeni razni sponzorji: občina Beltinci, največji delež pa so nosili krajani sami s pomočjo krajevnega samoprispevka kot s prostovoljnimi prispevki.

Drug projekt je bila preselitev elektro omrežja 20 kV, ki je potekalo preko igrišča. Zaradi varnosti je moralo biti predelano v kabelsko izvedbo in izvedeno podzemno.

Začeli smo graditi prizidek kapele. Za ta projekt prispevajo krajani v obliki mesečnih zneskov še dodatna sredstva. Krajani in drugi prispevajo tudi v obliki enkratnih zneskov, del sredstev pa dobimo še iz občine Beltinci.

Medtem ko smo prva dva projekta v lanskem letu realizirali, je slednji dolgoročnejši in se v letošnjem letu nadaljuje. Dokončanje bo odvisno predvsem od dotoka sredstev.

Načrti za naprej so široko zastavljeni. Vse pa krojijo sredstva, ki jih na nobeni ravni ni dovolj v taki meri, kot bi si

jih vsi želeli. Kljub temu upamo, da bomo lahko zastavljene programe peljali naprej, predvsem pa vzdrževali že obstoječe. Želimo urediti prostor ob igrišču, pokopališče, gasilski dom ter dokončati prizidek kapele. Projekt naslednjih let pa gotovo bo izgradnja kanalizacije in obnovitev vodovodnega omrežja.

Pereč problem, s katerim se srečujemo že več let je divje odlagališče odpadkov. Ljudje bomo morali spoznati, da je za odpadke potrebno poskrbeti tako finančno kot tudi fizično.

Načrti so veliki, ob podpori in prizadevanju vseh pa tudi uresničljivi.

Na športnem, kulturnem ter družabnem področju lahko naštejemo nekaj akcij, v katerih sodelujemo in upamo, da jih bomo negovali in ohranjali še naprej.

Letos smo po nekaj letih premora spet pogostili naše žene in dekleta v mesecu marcu. Glede na odziv bomo s tem nadaljevali.

Turistično društvo ob občinskem prazniku organizira pohod in kolesarjenje po vaseh naše občine, Martinov pohod tek in kolesarjenje od Bratonec do Radenec in obratno, sodeluje na folklornem festivalu, v letošnjem letu pa se je udeležil maratonu Treh src ter še drugih.

V okviru turističnega društva zelo aktivno deluje mešani pevski zbor, ki pod vodstvom g. Jožeta Tivadarja sodeluje na raznih srečanjih in prireditvah.

Konec maja je bil na igrišču v Bratoncih organiziran koncert domačih ansamblov pod naslovom S pesmijo v poletje. Upamo, da se bo prireditev prijela in postala tradicionalna.

17. Martinov tek – dva Martina, ki sta kriva, da se je Martinov tek »rodil« in se že 17 let odvija.

Gasilci pripravljajo prevzem orodnega vozila.

V počastitev 1. maja je bil kulturni program in kresovanje s postavitvijo mlaja.

Ostale naloge in probleme skušamo reševati sproti, tako da bi razvoj vasi tekel nemoteno.

Milan Kerman, predsednik sveta KS

KRAJEVNA SKUPNOST DOKLEŽOVJE

Radovednosti, ki človeka pripelje v vas Dokležovje bo zadoščeno šele tedaj, ko se različne zgodovinske ostaline strnejo v celoto. Gradbeništvo sodobne dobe je seveda zabrisalo prenekatero sled zgodovine, tako da ima danes naselje s 1026 prebivalci podobo sodobne vasi. Kljub sodobnem videzu vasi pa se v Dokležovju skrivajo pomembni zgodovinski sledovi. Naselje ima imenitno župnijsko cerkev sv. Štefana ter nekaj svetopisemskih znamenj. Prav tako pa se v vasi skriva še nekaj restavriranih poslopij. Da je Dokležovje res panonsko naselje, potrjujejo tudi štoklje, ki že od nekdaj bivajo v Dokležovju. Geografsko gledano leži Dokležovje na nadmorski višini 184 m. Pod naselje se vije stara struga reke Mure, ki je skozi stoletja dajala kruh mnogim domačinom v obliki mlinarstva. Dokležanci pa so bili prepoznavni po dobrotah iz moke. Žal pa je v Dokležovju kar nekaj velikih gramoznic, ki so nastale kot posledica ekonomskega izkoriščanja gramozja. Arheološko gledano se Dokležovje ponaša z ostanki gomil iz rimske dobe.

Letos mineva 110 let, odkar je bila v vasi odprta prva ljudska katoliška šola, ki je v tistem času gostila 100 učencev. Njen prvi učitelj je bil g. Benkovič, ki je bil hkrati zgleden živinorejec in čebelar. Njegov učenec je bil omembe vreden rojak Ivan Jerič, poslanec SLS, župnik, dekan ter častni kanonik. G. Jerič je pomemben dejavnik v verigi tistih, ki so izposlovali, da je bilo Prekmurje priključeno ozemlju takratne Jugoslavije.

Naj bo dovolj zgodovine, pred nami je prihodnost in to takšna, kot si jo bomo ukrojili sami. Sodobni trendi gospodarstva se poznajo tudi v našem naselju. Iz tipične agrarne skupnosti se je prebivalstvo prezaposlilo po okoliških industrijskih in storitvenih obratih. Velik del prebivalstva privlači na industrija v Murski Soboti, nekaj pa je tistih, ki vztrajajo na kmetijstvu. Pred nami so novi sodobni izzivi moderne družbe. Kanalizacija, plinifikacija in še vrsta drugih manjših projektov, ki vsi po vrsti terjajo precejšnja finančna sredstva.

Krajevno skupnost Dokležovje vodi: Dejan Klemenčič – predsednik, Srečko Horvat, Simon Horvat, Alojz Ropoša, Dominik Gjerek, Stanislav Kavaš in Janez Miholič.

V vasici ob Muri, kjer so doma pridni in prijazni ljudje, je vedno živahno, vsepovsod se čuti delovni utrip. Iz novozgrajenega vrtca se sliši prijazno ščebetanje najmlajših, iz štiri-razredne šole pa veselo petje mladih nadebudnežev, ki si v hramu učenosti nabirajo svoje znanje in utrjujejo prve korake na poti odrasčanja.

Središče vsega dogajanja pa je vaški dom, ki ga krajevna skupnost postopoma obnavlja in prenavlja. Dom je bil zgrajen z lastnimi sredstvi in delom krajanov in smo zato nanj še toliko bolj ponosni. V njem ima svoje prostore krajevna skupnost, CATV (med prvimi v občini) in številna društva, ki pod svojim okriljem zbirajo številne člane.

Zelo dolgo in častitljivo tradicijo ima PGD, brez katerega si ne moremo predstavljati življenja v kraju, in ki pri-

dno skrbi za mladi naraščaj gasilcev. Vsako leto kar nekajkrat organizirajo spust po reki Muri, ki vabi vedno več udeležencev in tudi opazovalcev.

Kulturno-umetniško društvo ima bogato tradicijo, saj njegovo delovanje sega še v predvojni čas in je zelo dejavno tudi danes. Združuje več sekcij in skupin: gledališko in lutkovno skupino, folklorno skupino, dekliški pevski zbor, moški pevski zbor, ženski upokojenski pevski zbor. V prostorih KUD-a pa deluje tudi knjižnica.

Krvodajalstvo v našem kraju je močno razširjeno in ima bogato tradicijo. Za to pa ima največ zaslug prav organ RK, ki skrbi za izobraževanje svojih članov. Pohvalno je, da se krvodajalcem pridružuje vedno več mladih. Vsi tisti, ki imajo radi šport, se združujejo v NK Dokležovje, ki skrbi tudi za podmladek in ima ob nogometnem igrišču tudi lepe prostore s slačilnicami. Nogometno igrišče je v poletnih mesecih središče prirejanja piknikov in športnih srečanj vseh generacij. Aktivno deluje tudi mali nogomet.

Zelo dejavno je tudi turistično društvo Zvonček, ki deluje po svojem programu ter z delom skrbi za ohranjanje starih šeg in navad, da ne utonejo v pozabo. Skupaj z ostalimi društvi se predstavlja na Števkankralovem proščenju.

V letošnjem letu pa smo ustanovili tudi Društvo prijateljev mladine, ki si je s pomočjo krajevne skupnosti uredilo svoje prostore v starem vrtcu. V tem kratkem času so bili mladi člani zelo delavni, saj so ustvarjali v likovni in literarni delavnici. Za svoje delo so bili nagrajeni, saj so dobili nagrado Slovenskih železnic – vožnjo z vlakom. Mladi likovniki pa so razstavljali v Šoštanju – Likovni svet 99 in prejeli priznanje (4 posamezniki, društvo in mentorica). S svojim programom so sodelovali na medobčinskem srečanju del. invalidov Murska Sobotja, ki je bilo v Dokležovju meseca maja. V svojih prostorih pa smo gostili lutkarja Stena Vilarja in mlado pesnico Barbaro Gregorič. Otroci so bili gledalci in tudi aktivni ustvarjalci v delavnici.

Pred nekaj časa je začel delovati tudi Karitas, ki je imel že nekaj akcij zbiranja oblačil, igrač...

Zavedamo se, da je v slogi moč, zato se ob večjih akcijah združimo vsi in takrat je tudi uspeh toliko večji.

Pridite in obiščite nas!

Marija Zver in Dejan Klemenčič

KRAJEVNA SKUPNOST GANČANI

Vas Gančani leži na severnem delu občine Beltinci. V naši vasi živi 1022 prebivalcev v 300 gospodinjstvih, od tega je 831 volilnih upravičencev.

Katastrska občina Gančani se razprostira na 13,52 km². Vas je pretežno kmetijska.

Gančani se ponašamo z večdesetletno tradicijo postavljanja mlaja in kresovanja.

V naslednjih nekaj besedah pa naj omenimo že narejeno delo v KS Gančani:

- obnovila se je kapela,
- dela so potekala okrog mrliške vežice,
- tlakovala se je steza na pokopališču,
- prenovili so se prostori v stari šoli,
- zgradil se je športno-rekreacijski center s spremljajočimi prostori, v katerem bosta tudi avtomatsko strelišče za zračno puško in večnamenska dvorana,
- vzdrževale so se poljske poti,
- sofinancirala so se društva.

V letošnjem letu gasilci nabavljajo novo sodobno vozilo, kajti dosedanje ni več kos požarni obremenitvi, ki je na območju k.o. Gančani.

Meseca marca 1999 smo uspešno izpeljali referendum za krajevni samopripevek za nadaljnjih 5 let.

Program dela za naslednje obdobje pa je sledeč:

- vzdrževanje, obnovitev in novogradnja asfaltnih cest v vasi ter poljskih poti,
- ureditev in vzdrževanje prometne signalizacije,
- vzdrževanje ulične razsvetljave in delna dopolnitev le-te,
- vzdrževanje mrliške vežice ter ureditev okolice in vzdrževanje pokopališča,
- oprema za potrebe gasilstva,
- dokončanje izgradnje športno-rekreacijskega centra in ureditev njegove okolice,
- renoviranje stare šole in ureditev njene okolice,
- financiranje funkcionalne dejavnosti KS in sofinanciranje dejavnosti društev,
- vzdrževanje vodovodnega omrežja in izgradnja kanalizacijskega omrežja,
- drugo, kar je skupnega pomena za naselje Gančani.

Velika pridobitev za vas Gančani – športni center

V vasi Gančani delujejo naslednja društva:

- prostovoljno gasilsko društvo,
- nogometni klub,
- strelsko društvo,
- turistično društvo SODAR,
- kulturno-umetniško društvo DOLINEC,
- odbor rdečega križa,
- odbor karitas.

Svet krajevne skupnosti Gančani sestavljajo: Jan Jerebic (predsednik), Marjan Mauček, Alojz Vinčec, Jože Sraka, Štefan Žižek, Jože Bobovec, Marija Bakan.

Bojan Jerebic, predsednik sveta KS

KRAJEVNA SKUPNOST LIPA

»V slogi je moč!«

Vsebine tega pregovora se v naši KS zelo dobro zavedamo, zato ga tudi upoštevamo in ob različnih akcijah združimo svoje moči, da je delo bolje in lažje opravljeno.

V prvi polovici letošnjega leta smo krepko zavihali rokave in se lotili dela.

Poleg že obnovljene dvorane smo obnovili še kuhinjo in sanitarije. Prostori so lepo urejeni in bodo dobro služili svojemu namenu. 20.6.1999 smo ob bogatem kulturnem programu opravili otvoritev in blagoslovitev teh prostorov. V teku so dela pri stari vežici, kjer se obnavlja strop in ureja odlagalnišče za smeti na pokopališču.

Svet krajevne skupnosti Lipa sestavljajo: Jože Dominko – predsednik, Jože Kociper, Jože Ferčak, Avgust Bukovec, Jožef Bojnc, Štefan Zadravec in Stanko Ferenčak.

Delovna so bila tudi društva.

KUD je 31.1.1999 pripravil koncert, s katerim se je želel zahvaliti zborovodji Andreju Maroši za dolgoletno požrtvovalno delo in sodelovanje. Društvo je sodelovalo pri vseh kulturnih prireditvah:

- ob dnevu žena ko smo s programom našim dekletom, ženam in materam želeli olepšati njihove delovne dni;
- ob 1. maju so rekruti postavili mlaj, KUD pa je pripravil proslavo, s katero smo obeležili praznik;
- ob prevzemu in blagoslovitvi obnovljenega vaškega doma in novega gasilskega vozila;

- sodelovali smo na občinski proslavi ob dnevu državnosti.

NK je letos praznoval 25. obletnico delovanja, ki jo je 19.06. zaznamoval s športnimi dejavnostmi. Odigrali so nekaj prijateljskih tekem, in sicer: veterani NK Lipa: veterani NK Črenšovci ter NK Lipa: NK Neu Ansprach iz Nemčije, s katerim že vrsto let sodelujejo. Po odigranih tekmah so se zbrali na večerji in družabnem večeru.

NK Lipa je večkrat skušal doseči uvrstitev v višji rang, a ker je žoga okrogla in se ne vrti vedno tako, kot bi si želeli, je sreče na koncu vedno zmanjkalo. V letošnji sezoni pa se nogometaši niso dali presenetiti. Uresničili so svoj načrtovani cilj in se uvrstili v I. občinsko nogometno ligo. Veselje ob doseženem rezultatu je bilo izjemno. Z veliko vne-
mo se zdaj pripravljajo še na medulični turnir in tradicionalno krumplovo noč.

Slavnostna prireditev ob otvoritvi obnovljenih prostorov vaškega doma in prevzem novega gasilskega vozila

V letošnjem letu smo začutili, da potrebujemo še turistično društvo, zato smo se odločili za ustanovitev le-tega.

Čeprav je bilo ustanavljanje še v teku, smo organizirali že različne dejavnosti:

- zbrali smo se zamaskirani za pusta in preganjali zimo po naših ulicah;
- pripravili smo se na ptičkovo gostovanje;
- organizirali smo proslavo ob dnevu žena;
- sodelovali in pomagali smo na proslavi ob 1. maju in na proslavi in veselici, ki je bila ob prevzemu gasilskega vozila in otvoritvi vaškega doma.

Ker je naš kraj lepo urejen, smo se odločili, da pristopimo k akciji za »Naj domačijo in naj kmetijo«. Komisija je opravila ogled in poslala rezultate občinski komisiji.

TD se pripravlja na sodelovanje na Folklornem festivalu, kjer bomo svojo vas predstavili s starimi običaji. Opraviti moramo še popis društva, zato vabimo vse ljudi dobre volje in pridnih rok, da se nam pridružijo in pomagajo razvijati to dejavnost v Lipi. Samo s skupnimi močmi bomo lahko našo vas uspešno predstavili navzven. Veliko dela smo že opravili, veliko pa nas še čaka, saj dobrim delavcem dela nikoli ne zmanjka. Na koncu naj se v imenu KS in v imenu vseh društev zahvalim vsem, ki so kakorkoli pripomogli k našim uspehom, hkrati pa jih vabim k nadaljnjemu sodelovanju.

Melita Olaj,
predsednica turističnega društva

KRAJEVNE SKUPNOSTI LIPOVCI

Krajevna skupnost Lipovci šteje 1042 duš (zadnji podatek iz leta 1996), med katerimi prevladujejo ženske. Število prebivalstva se zadnja leta v povprečju ne povečuje, ker mortaliteta rahlo presega (tudi v povprečju) nataliteto. Upamo pa, da bo število rojstev v naslednjih letih nekoliko poraslo. Predvsem zaradi tega, ker je za novograditelje v kompleksu zazidalnega načrta pripravljenih 44 gradbenih parcel. Mlade družine so že začele prihajati in graditi. Prav tako vodimo evidenco o novorojencih in slehernega posameznika od 1993. leta dalje vsako leto na skupni prireditvi na božični dan pred vaško kapelo obdarimo s simboličnim darilom.

Smo urejena krajevna skupnost, kar je dodatna motivacija za novograditelje. V Lipovcih je vrtec ustrezne kapacitete za domačo KS in sosednjo KS Bratonci.

Komunalna infrastruktura je urejena po zaslugi trezne presoje krajanov, da pomagajo razvijati kraj v obliki samoprispevka. Na zadnjem, že sedmem referendumu o samoprispevku, ki je bil 6. junija 1999, se je večina krajanov z volilno pravico ponovno odločila za uvedbo samoprispevka za naslednje petletno obdobje, to je od 1. avgusta 1999 do 31. julija 2004. Zahvala gre vsem, ki so se tako odločili ustvarjati boljše pogoje bivanja za svoje potomce.

Sredstva iz zadnjega samoprispevka (1. avgust 1994 - 31. julij 1999) so pomagala med mnogimi drugimi akcijami uresničiti sledeče:

- popolnoma obnoviti zunanost s horizontalno izolacijo vaške kapele,

Člani sveta KS Lipovci: (od leve proti desni) Franc Baligač (tajnik), Alojz Tratnjek, Ivan Zajc (podpredsednik), Janko Bezjak (predsednik), Ivan Mesarič, Jožef Škafar, Drago Jako

- asfaltirati nove cestne površine v dolžini več kot 1000 m,
- adaptirati vse obstoječe cestne površine (krpanje),
- izdelati (parcelacija) zazidalni načrt s 44 gradbenimi parcelami za novogradnjo,
- zgraditi novo transformatorsko postajo,
- popolnoma adaptirati notranjost in zunanost vaškega doma ter vzdrževati mrliško vežico in pokopališče,
- vzdrževati sekundarno vodovodno omrežje,
- zgraditi toaletne prostore na športnem centru,
- urejati okolje, itd.

Naštete akcije so le del popisa vseh uresničenih aktivnosti, ki so prikazane v OBČANU št. 6 iz junija

1999, glasilu krajevne skupnosti Lipovci, ki ga vsako gospodinjstvo občasno dobiva od leta 1980. Za boljšo informiranost krajanov prav tako vsako gospodinjstvo prejme letno 5 - 6 pisnih obvestil.

V Lipovcih je dokaj razgibano družabno in kulturno življenje, krajanje se radi udeležujejo prireditve. Leta 1993 je bilo v Lipovcih zgrajeno prvo igrišče z umetno travo za hokej na travi in tenis ter druge športe v Sloveniji.

Klubi in društva:

- hokejski klub Lek Lipovci, ki je tudi leta 1999 pokalni in državni prvak,
- klub malega nogometa,
- teniški klub,
- prostovoljno gasilsko društvo kot aktivno najstarejše društvo z gasilskim domom in novim vozilom,
- kulturno-umetniško društvo z različnimi sekcijami,
- turistično društvo,
- petrovo društvo,
- društvo za razvoj in napredek umetnosti AQUILA (organizira slikarske kolonije),
- aktiv kmečkih žena,
- lovska družina Lipovci.

Čebelarji, upokojenci in poverjeniki RK so vezani na občinsko organizacijo.

Krajevno skupnost vodi 7-članski svet, ki je bil izvoljen na zadnjih volitvah 22. novembra 1998 s štiriletnim mandatom.

Največja skrb članov sveta in želja krajanov je, da čimprej izgradimo kanalizacijo. V referendumskem obdobju 99 - 2004 mora biti projekt uresničen, kar je tudi ena izmed glavnih nalog.

Janko Bezjak,
predsednik sveta KS Lipovci

KRAJEVNA SKUPNOST MELINCI

Krajevna skupnost Melinci kot sestavni del občine Beltinci v občinskem merilu (po številu prebivalcev) s svojimi 884 prebivalci (leta 1998) oz. 211 hišnimi števkami spada na 5. mesto. Po zadnjem popisu prebivalcev, gospodarstev, stanovanj in kmečkih gospodarstev (leta 1991) je KS Melinci štela 901 prebivalcev in 224 hišnih števk. Število prebivalcev se je v zadnjem pol stoletju najbolj zmanjšalo ravno na Melincih in padlo na nivo iz začetka tega stoletja, v zadnjem obdobju pa je spet zabeležen manjši porast števila prebivalcev. Razlog za taka gibanja – to je značilnost tudi širše okolice in občine Beltinci – so bile zaposlitvene in še posebej prevozne možnosti do delovnih mest, kar dodatno potrjujejo podatki o zdomcih, saj je bilo leta 1971 relativno največ zdomcev iz Melincev – 15 % (vir: Statistični urad RS).

Melinci so samostojna krajevna skupnost in po sklepu občinskega sveta občine Beltinci je vsaka krajevna skupnost občine tudi volilna enota zase, kjer se voli sedemčlanski svet za mandatno dobo štirih let. Na volitvah, ki so bile 22. novembra 1998, so volilni upravičenci KS Melincev izvolili svet sedmih članov, ki se je konstituiral na svoji 1. seji 13. decembra 1998, in sicer:

1. Andrej Duh, Melinci 118a, član
2. Janez Dugar, Melinci 114a, član
3. Martin Forjan, Melinci 131, član
4. Štefan Pintarič, Melinci 171, član
5. Aleš Maroša, Melinci 81, podpredsednik
6. Janez Horvat, Melinci 58, podpredsednik
7. Peter Dugar, Melinci 3c, predsednik

Z glasovanjem na referendumu dne 10.11.1996 o uvedbi krajevnega samopriskupka v denarju za obdobje od 01.01.1997 do 31.12. 2001 so se krajanji in kranke Melincev odločili ZA nadaljnji razvoj kraja. Sredstva, zbrana s samopriskupkom, so namenjena za:

- izgradnjo kanalizacije,
- sanacijo asfaltnih površin krajevnih ulic in ureditev pločnikov,
- vzdrževanje in dograditev komunalnih in sakralnih objektov,
- sofinanciranje pri nakupu opreme za požarno varnost,

- funkcionalne potrebe v KS,
- telesno-kulturne dejavnosti,
- vzdrževanje vaških cest in poti,
- obnovo in vzdrževanje vaškega vodovoda,
- pomoč in dotacije društvom,
- vzdrževanje vseh ostalih objektov v vaški KS.

Vsekakor gre največja zasluga krajanom in krajanke, ki so glasovali za samopriskup ter tako prispevali svoj delež ZA razvoj domačega kraja in uresničevanje aktivnosti oz. projektov v okviru referendumskega programa krajevnega samopriskupka tako v gospodarskem kakor tudi v družbenem delu.

Melinčki ciglari na folklornem festivalu

Želja in vizija sedanjega vodstva sveta KS Melinci je uspeh vasi – razvoj in urejenost kraja, ki bo viden na vsakem koraku. Te cilje smo si zastavili tudi v programu dela za leto 1999. Izpostavimo lahko nekaj ključnih aktivnosti našega dela v letošnjem letu:

- dozidava vaškega doma za potrebe KS, društev v okviru KS ter raznih prireditev,
- sanacija poljskih poti,
- izdelava in postavitve oglasnih tabel po celem kraju,
- vzdrževanje pokopališča in zelenih površin v vasi,
- obnova broda – »šamrlin« ob desnem bregu reke Mure je bil že delno saniran,
- vzdrževanje in dograditev vodovod-

- nega omrežja – priklop treh porabnikov na vodovodno omrežje,
- sanacija divjih odlagališč – delno so bila sanirana že spomladi, preostali del nameravamo jeseni; cilj in želja pa je popolna sanacija in zasutje z zemljo najbolj izpostavljenih odlagališč,
- poskrbeli smo za lastništvo objektov in površin, ki so bila občinska last in so sedaj last KS,
- dopolnitev prometne signalizacije (ležeči policaji, opozorilne table »otroci na cesti« ter drugi prometni znaki)
- s pomočjo krajanov in zaposlenih preko javnih del urejamo okolje v KS Melinci,

- urejamo spremembo prostorskega plana.

Poleg gospodarsko-komunalnih dejavnosti obsega program KS v sodelovanju z društvu tudi družabne aktivnosti.

Bodoči razvoj KS Melinci je deloma pogojen z njenim razvojem v preteklosti, s sedanjo sestavo ljudi (izobrazbeno, starostno, socialno), s strukturo zaposlenih, stanjem infrastrukture ter razvojem občine Beltinci.

Še najbolj pa je razvoj odvisen od sposobnosti ljudi, ki v njej živijo, da zastavljene cilje tudi uresničijo.

Zato: Ne živimo za svoj kraj, ampak z njim!

Peter Dugar,
predsednik sveta KS

NALOŽBE V KOMUNALNO INFRASTRUKTURO

Potrebe po naložbah v komunalno infrastrukturo so v naši občini zelo velike. Med najpomembnejše in največje naložbe sodijo izgradnja kanalizacije s čistilno napravo, ki je sedaj v fazi izbora izvajalca projektne dokumentacije, sledi izgradnja še preostalega dela celovite vodooskrbe (črpališče, transportni vodovod Hraščica – Gančani – Beltinci, »bypass« sistem okoli Beltinca, primarni vodovod Nemščak – Dokležovje in na koncu izgradnja novega 650 m³ velikega vodohrama v Beltincih), rekonstrukcija lokalnih cest ter individualna in družbena stanovanjska izgradnja.

Z ozirom na omejena proračunska sredstva, namenjena za investicije, bomo v letošnjem letu ta sredstva in sredstva pridobljena s strani Republike Slovenije, vlagali v naslednje projekte:

Vodovod Gančani – Beltinci

Trasa povezovalnega in dela transportnega vodovoda Gančani – Beltinci je del sistema celovite rešitve vodooskrbe v občini. Začetek trase je pri kapeli v Gančanih in poteka v smeri proti objektu nekdanje šole v Gančanih, kjer se poveže na centralni transportni vodovod Hraščica (črpališče) – Beltinci. Namen 360 m dolge trase povezovalnega vodovoda je povezava obstoječega primarnega vodovoda Bratonci – Lipovci – Gančani s centralnim transportnim vodovodom Hraščica – Beltinci, katerega del v dolžini 2150 m od Gančan do Beltinca bomo pričeli graditi v začetku meseca avgusta.

Celotna vrednost investicije znaša 33,7 mio SIT, izvajalec del pa je podjetje Gomboc Gradbeni inženiring iz Beltinca. Dela bodo dokončana v roku 30 delovnih dni.

Z ozirom na dejstvo, da bomo v letošnjem letu pridobili vso potrebno projektno dokumentacijo za celotni vodooskrbni sistem bo možno prihodnje leto ob razpoložljivih finančnih sredstvih dokončati tudi vsa preostala dela na transportnem ter primarnem vodovodu in črpališču.

Rekonstrukcija ceste Beltinci – Melinci – Gornja Bistrica

Navedena cesta je imela v preteklosti zelo velik pomen tako za občane naše občine kakor tudi za občane treh Bistic, Razkrižja, Ljutomera in tudi

Hrvaške. Z izgradnjo ceste Gornja Bistrica – Melinci in Melinci – Beltinci pa je njen pomen zelo upadel, zato je ostala nevzdrževana in zapuščena. Z nastankom občine v Beltincih pa se je zelo povečal interes po rekonstrukciji te ceste in zato smo jo v letošnjem letu tudi preategorizirali v lokalno cesto in začeli aktivnosti za njeno obnovitev.

Rekonstrukcija ceste Beltinci – Melinci – Gornja Bistrica

Tako smo izdelali potrebno tehnično dokumentacijo, pridobili potrebno dovoljenje in izvedli javni razpis za izvedbo rekonstrukcije. V teh dneh smo pričeli tudi z delnim navozom gramoza.

Po projektni dokumentaciji bo asfaltirano cestišče široko 5 m, vključno z bankinama po 6 m. Cesta poteka skozi občino Beltinci v dolžini 2415 m in občino Črenšovci v dolžini 600 m. Obe občini si prizadevata, da bi v letošnjih jesenskih mesecih prišlo do rekonstrukcije te ceste, katera predračunska (najugodnejša ponudba) vrednost znaša 65 mio SIT.

Stroške investicije si bosta delili občina Beltinci in občina Črenšovci v sorazmernem lastniškem deležu ceste.

Usposobitev vrtine FI – 14 v Beltincih

Na območju občine Beltinci se nahaja 10 vrtin, ki so bile izgrajene z namenom odkritja nafte in zemeljskega plina. Te se nahajajo v Beltincih, Lipi, Gančanih in Dokležovju.

Na podlagi razpoložljivih podatkov lahko ugotovimo, da je 6 vrtin od 10 primernih za pridobivanje geotermalne vode. Žal so razpoložljivi podatki o vseh vrtinah zelo pomanjkljivi, kajti na razpolago imamo le podatke o času vrtanja, globino vrtanja in temperaturi vode. Med šest obetajočih vrtin spada tudi vrtina FI – 14, ki leži v Beltincih tik ob lokalni cesti Beltinci – Melinci.

O tej vrtini so nam na razpolago naslednji podatki:

- čas vrtanja: junij – december 1957,
- končna globina: 3156 m,
- temperatura vode na globini 3150 m je 125° C,
- vrtina je zaceljena in primerna za pridobivanje geotermalne vode.

Na podlagi navedenih podatkov bomo do konca letošnjega leta izvedli usposobitev vrtine FI – 14 z namenom, da ugotovimo uporabne lastnosti geotermalne vode, razpoložljivo količino vode in možne zdravilne lastnosti.

V prvi fazi, ki je že v teku, bodo strokovnjaki izdelali projektno dokumentacijo in izvedli hidrodinamične meritve, v drugi fazi pa je predvidena ureditev ustja vrtine, čiščenje obstoječih cevi, aktiviranje vrtine, izvedba črpalnega poskusa ter meritev v vrtini.

Ocenjena vrednost te investicije znaša cca 20 mio SIT.

Z ozirom na resni pristop občine Beltinci k nameravani raziskavi vrtine FI – 14, so nam bila s strani Ministrstva za gospodarske dejavnosti odobrena nepovratna sredstva v višini 1,5 mio SIT.

V kolikor bodo rezultati raziskane vrtine FI – 14 ugodni, lahko tudi v občini Beltinci računamo na hiter razvoj zdraviliške dejavnosti in turizma nasploh.

V tem delu smo predstavili le tri pomembnejša investicijska vlaganja v komunalno infrastrukturo, kar pa ne pomeni, da na drugih področjih ne bo aktivnosti.

Vrtina FI – 14

Tudi letos bomo vlagali razpoložljiva sredstva v vzdrževanje lokalnih cest ter urejanje horizontalne in vertikalne prometne signalizacije, sanirali divja odlagališča, zbirali kosovne odpadke oz. storili vse, da bo občina Beltinci prijazna do občanov.

Janez Senica,
vodja referata za okolje,
prostor in komunalne zadeve

JAVNA DELA V OBČINI

Program javnih del že nekaj let v okviru aktivne politike zaposlovanja izvaja Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje in s tem blaži socialne posledice brezposelnosti. Temu programu se je že pred nekaj leti kot sofinancer, naročnik ter izvajalec javnih del pridružila tudi občina Beltinci.

Programi javnih del se lahko organizirajo samo za tiste dejavnosti, katerih cilj ni pridobivanje dobička in s katerimi na trgu ne bo povzročena nelojalna konkurenca. Javna dela so pomemben instrument za preprečevanje posledic dolgotrajne brezposelnosti. Imajo socialno in zaposlitveno vlogo. Brezposelnim osebam omogočajo, da se ponovno vključijo v svet dela, da ohranijo in razvijajo delovne navade in sposobnosti za ponovno zaposlitev ali da oblikujejo možnosti za samozaposlitev. Občina Beltinci pa na mnogih področjih (od komunalnega urejanja do socialne) prispeva k lepšemu izgledu in izboljšanju socialne pomoči.

S pridnimi javnimi delavci skrbimo za lepo urejenost vasi, parka, Črnca, nabrežja Mure, avtobusnih postajališč, pokopališča in ostalih zelenih površin...

Občina Beltinci je trenutno naročnik naslednjih programov javnih del:

1. komunalno urejanje KS Beltinci, Bratonci, Gančani, Dokležovje, Izakovci, Lipa, Lipovci, Melinci: skupaj 25 udeležencev,
2. brodar in skrbnik mlina na reki Muri – KS Izakovci: 3 udeleženci,
3. prevoz potnikov z brodom – KS Melinci: 2 udeleženca,
4. komunalni redar: 1 udeleženec,
5. pomoč otrokom Romov pri vključevanju v vrtec, osnovno šolo in lokalno skupnost: 2 udeleženca,
6. pomoč pri vzpostavitvi informacijskega centra v okviru zavoda vrtec: 1 udeleženec,
7. pomoč učiteljem pri varovanju otrok v osnovni šoli: 1 udeleženec,
8. koordinacija in pomoč pri delovanju gasilskih društev in civilne zaštite: 1 udeleženec,
9. laična nega in pomoč na domu: 1 udeleženec,
10. administrativno, organizacijsko in raziskovalno delo na področju društev: 2 udeleženca,
11. urejanje romskega naselja v občini Beltinci: 1 udeleženec,
12. socialno pedagoška pomoč: 2 udeleženca,
13. pomoč na domu: 2 udeleženca,
14. usposabljanje za trženje v turizmu: 1 udeleženec,
15. varnost in pomoč pri vzdrževanju igral: 1 udeleženec.

V občini Beltinci je v programe javnih del vključenih 46 oseb.

Pri plačilu javnih del prispeva zavod za zaposlovanje 75 % sredstev, občina Beltinci pa 25 %. Zavod krije tudi potne stroške in malico ter dodatna usposabljanja.

Izvajalec obračuna brezposelnim osebam plačo in ostale stroške v zvezi z delom na osnovi evidence o prisotnosti na delu. Osnova za izračun plač so izhodiščne plače tarifnega razreda po splošni kolektivni pogodbi za gospodarstvo ali negospodarstvo. Ob prenehanju vključitve v javno delo se obračuna pokojninska doba.

Oseba vključena v javno delo ima od 01.01.1999 podoben status kot zaposleni za določen čas. Delo v javnem delu se šteje v delovno dobo, ima zdravstveno zavarovanje in ostale ugodnosti po pogodbi o delu, ki morajo biti usklajene s kolektivno pogodbo.

Program javnega dela za posamezno vključeno osebo je eno leto. V določenih primerih Zavod za zaposlovanje tudi podaljša javno delo. Področje javnih del spada pod referat za družbene dejavnosti, kjer pripravljamo tudi programe javnih del. Javna dela za komunalno področje nadzira Andrej Dugar, ostala področja pa Emilija Kavaš.

S programom javnih del želimo izboljšati določene neprofitne usluge in s tem dvigniti kvaliteto bivanja in socialne usluge v sami občini. Istočasno pa zaposlujemo brezposelne osebe v naši občini in jim poskušamo pomagati v njihovi stiski.

Največjo korist od javnih del imajo lokalne skupnosti – vasi, ki so bolj urejene. S tem je bivanje v kraju prijetnejše za vse nas in ljudi, ki se v naši občini ustavljajo.

Emilija Kavaš,
vodja referata za družbene dejavnosti

KATEGORIZACIJA CEST

Zakon o javnih cestah je sprejel državni zbor Republike Slovenije na svoji seji dne 6. maja 1997 in je objavljen v Ur. listu RS, št. 29/97.

Javne ceste so državne in občinske ceste. Državne ceste so v lasti Republike Slovenije, občinske ceste pa v lasti občin.

Glede na pomen, promet in povezovalne funkcije v prostoru se državne ceste kategorizirajo na avtoceste, hitre ceste, glavne ceste I. in II. reda; občinske ceste pa na lokalne ceste (LC) in javne poti (JP). Javne poti se lahko razdelijo na več odsekov, ki so medsebojno razmejeni s križiščem dveh ali več kategoriziranih cest ali izjemoma z drugo značilno mejno točko odseka (npr. državna meja, prelaz, železniška postaja, itd.). Banka cestnih podatkov so evidence o javnih cestah ter objektih na njih. Podatki v BCP se shranjujejo na računalniški način.

Na podlagi prvega odstavka 82. člena Zakona o javnih cestah in 20. člena Statuta Občine Beltinci (Ur. list RS, št. 41/95) je občinski svet občine Beltinci na svoji seji dne 11.06.1999 sprejel Odlok o kategorizaciji občinskih cest v občini Beltinci.

Ta odlok določa občinske ceste po njihovih kategorijah in namenu uporabe glede na vrsto cestnega prometa, ki ga prevzemajo. Tako se občinske ceste kategorizirajo na lokalne ceste (LC) in javne poti (JP). Lokalne ceste so ceste med naselji in v naseljih občine Beltinci in ceste kot povezave s sosednjimi občinami. Merila, ki jih občinska cesta mora izpolnjevati, da je lahko kategorizirana kot lokalna cesta, so predvsem:

- zbirna prometna funkcija ceste,
- širina vozišča in cestišča,
- utrjenost vozišča,
- prostor, ki ga cesta povezuje,
- pomen naselij, ki jih cesta povezuje,
- struktura prometa,
- potek ceste glede na naselja, itd.

Lokalne ceste v Občini Beltinci so:

1. Št. ceste (odseka): 050010 – cesta: Dolnja Bistrica – Melinci – Murska Sobota
 2. Št. ceste (odseka): 050020 – cesta: Gornja Bistrica – Odranci – Lipa
 3. Št. ceste (odseka): 010010 – cesta: Melinci – Beltinci
 4. Št. ceste (odseka): 010020 – cesta: Izakovci – Beltinci
 5. Št. ceste (odseka): 010030 – cesta: Bratonci – Bogojina – Motvarjevci
 6. Št. ceste (odseka): 010040 – cesta: Od žel. postaje do R II.- 439
 7. Št. ceste (odseka): 010050 – cesta: Beltinci – Gornja Bistrica
 8. Št. ceste (odseka): 010060 – cesta: Melinci – Odranci
 9. Št. ceste (odseka): 010070 – cesta: Nemščak – Beltinci
- Skupna dolžina LC v občini Beltinci je 33 km.

Podroben prikaz posameznih lokalnih cest (LC) in javnih poti (JP) v občini Beltinci je tudi vrisan v grafični situaciji v merilu 1 : 5000.

H kategorizaciji občinskih cest, določeni z odlokom o kategorizaciji občinskih cest v občini Beltinci, je bilo v skladu z odločbo 17. člena Uredbe o merilih za kategorizacijo javnih poti (Ur. list RS, št. 48/97) pridobljeno pozitivno mnenje Direkcije Republike Slovenije za ceste št. 347-05-144/98-03/ Brank z dne 12.09.1998.

Skupna dolžina javnih poti (cest v naseljih, njivskih poti) v občini Beltinci je 243,410 km. Za vzdrževanje javnih poti (JP) v občini Beltinci skrbijo posamezne krajevne skupnosti, vsaka na svojem področju.

Andrej Dugar, strokovni sodelavec
v referatu za okolje, prostor in komunalne zadeve

DRUŠTVA OBČINE BELTINCI

OBČINA BELTINCI

ŠPORTNA ZVEZA BELTINCI
predsednik: Jože Horvat,
Kocljeva naselje 1, 9231 Beltinci

**DRUŠTVO PRIJATELJEV
MLADINE BELTINCI**
predsednik: Bojan Kavaš,
Panonska 113, 9231 Beltinci

GASILSKA ZVEZA BELTINCI
predsednik: Jože Lebar,
Gregorčičeva 1, 9231 Beltinci

DRUŠTVO UPOKOJENCEV
predsednik: Jože Bojnec, Lipa
121, 9231 Beltinci

DRUŠTVO SLAVČEK
predsednik: Ivan Maučec,
Mladinska 20, 9231 Beltinci

**ŽUPNIJSKA KARITAS
BELTINCI**
predsednica: Emilija Kavaš,
Panonska 113, 9231 Beltinci

ČEBELARSKO DRUŠTVO
predsednik: Štefan Perša,
Ižakovci 127, 9231 Beltinci

DRUŠTVO VINOGRADNIKOV
predsednik: Avgust Farkaš,
Ravenska 28b, 9231 Beltinci

ZVEZA BORCEV
predsednik: Ludvik Černi,
Kocljevo naselje 4, 9231 Beltinci

BELTINCI

**KULTURNO UMETNIŠKO
DRUŠTVO BELTINCI**
predsednik: Stanko Sraka,
Ravenska 42, 9231 Beltinci

**DRUŠTVO ZA ZAŠČITO
MALIH ŽIVALI**
predsednik: Štefan Virag,
Pot ob Črncu 7, 9231 Beltinci

DRUŠTVO KMETIC
predsednica: Ana Bugar,
Gančani 122a, 9231 Beltinci

**KOLESARSKO KLUB
PREKMURJE BELTINCI**
predsednik: Jože Kavaš,
Panonska 113, 9231 Beltinci

PD MATICA
Jože Ružič,
Gančani 80b, 9231 Beltinci

**PROSTOVOLJNO GASILSKO
DRUŠTVO BELTINCI**
predsednik: Jože Lebar,
Gregorčičeva 1, 9231 Beltinci

NOGOMETNI KLUB BELTINCI
predsednik: Vladimir Erjavec,
Mladinska 14, 9231 Beltinci

**TURISTIČNO DRUŠTVO
BELTINCI**
predsednica: Mateja Graj,
Panonska 90, 9231 Beltinci

KMN BELTINCI
predsednik: Štefan Virag,
Panonska 2, 9233 Odranci

OO RK BELTINCI
predsednica: Katica Tkalec,
Mladinska 4a, 9231 Beltinci

**ODBOJKARSKI KLUB
BELTINCI**
predsednik: Janko Hochstätter,
Kocljevo nas. 14, 9231 Beltinci

**KOŠARKARSKI KLUB
BELTINCI**
predsednik: Đuro Erdelji,
Ravenska 28b, 9231 Beltinci

IŽAKOVCI

**PROSTOVOLJNO GASILSKO
DRUŠTVO IŽAKOVCI**
predsednik: Jožef Zver,
Ižakovci 147, 9231 Beltinci

**TURISTIČNO DRUŠTVO
»BŮJRAŠ«**
predsednik: Branko Žižek,
Ižakovci 53, 9231 Beltinci

OO RK IŽAKOVCI
predsednica: Kristina Poredoš,
Ižakovci 60, 9231 Beltinci

ŠD IŽAKOVCI
predsednik: Jože Sreš,
Ižakovci 114a, 9231 Beltinci

GANČANI

**STRELSKO DRUŠTVO
GANČANI**
predsednik: Anton Horvat,
Gančani 49, 9231 Beltinci

NK GANČANI
predsednik: Franc Kociper,
Gančani 174e, 9231 Beltinci

OO RK GANČANI
predsednica: Gizela Šuklar,
Gančani 193a, 9231 Beltinci

**TURISTIČNO DRUŠTVO
SODAR GANČANI**
predsednica: Erika Mesarič-Bohar,
Gančani 30, 9231 Beltinci

**KULTURNO DRUŠTVO
DOLINEC GANČANI**
predsednik: Boris Tibaut,
Gančani 24, 9231 Beltinci

**PROSTOVOLJNO GASILSKO
DRUŠTVO GANČANI**
predsednik: Alojz Vinčec,
Gančani 15a, 9231 Beltinci

TENIŠKI KLUB »MARKOV«
predsednik: Štefan Maučec,
Gančani 78a, 9231 Beltinci

MELINCI

DRUŠTVO UPOKOJENCEV
predsednica: Terezija Škafar,
Melinci 122, 9231 Beltinci

**PROSTOVOLJNO GASILSKO
DRUŠTVO MELINCI**
predsednik: Štefan Jerebic,
Melinci 110, 9231 Beltinci

**TURISTIČNO DRUŠTVO
»BROD«**
predsednik: Štefan Petek,
Melinci, 9231 Beltinci

OO RK MELINCI
predsednik: Štefan Pintarič,
Melinci 171, 9231 Beltinci

KULTURNO DRUŠTVO
predsednik: Štefan Ozmec,
Melinci 26, 9231 Beltinci

KMN »METEOR« MELINCI
predsednik: Janez Dugar,
Melinci 114a, 9231 Beltinci

BRATONCI

**TURISTIČNO DRUŠTVO
BRATONCI**
predsednica: Gena Virag,
Bratonci 39, 9231 Beltinci

NK BRATONCI
predsednik: Marjan Vöröš,
Bratonci 109, 9231 Beltinci

**PROSTOVOLJNO GASILSKO
DRUŠTVO**
predsednik: Silvo Mertük,
Bratonci 91, 9231 Beltinci

OO RK BRATONCI
predsednica: Anica Sraka,
Bratonci 74, 9231 Beltinci

DOKLEŽOVJE

**PROSTOVOLJNO GASILSKO
DRUŠTVO DOKLEŽOVJE**
predsednik: Stanko Kavaš,
Glavna ulica 83, 9231 Beltinci

**KULTURNO UMETNIŠKO
DRUŠTVO**
predsednica: Janja Škraban,
Kovaška 16, 9231 Beltinci

**TURISTIČNO DRUŠTVO
ZVONČEK**
predsednica: Renata Zver,
Glavna 112, Dokležovje,
9231 Beltinci

OO RK DOKLEŽOVJE
predsednica: Vera Gjerek,
Nova ulica 20, Dokležovje, 9231
Beltinci

**ŽUPNIJSKA KARITAS
DOKLEŽOVJE**
predsednik: Simon Horvat,
Ob naklu 9, Dokležovje,
9231 Beltinci

**DRUŠTVO PRIJATELJEV
MLADINE DOKLEŽOVJE**
predsednica: Marija Zver,
Nova ulica 8, Dokležovje, 9231
Beltinci

NK DOKLEŽOVJE
predsednik: Darko Obal,
Nova ulica 26, 9231 Beltinci

KMN DOKLEŽOVJE
predsednik: Milan Meolic,
Nova ulica 4, 9231 Beltinci

LIPA

**PROSTOVOLJNO GASILSKO
DRUŠTVO LIPA**
predsednik: Jože Ferčak,
Lipa 67, 9231 Beltinci

KULTURNO DRUŠTVO
predsednica: Milena Jerebic,
Lipa 29, 9231 Beltinci

OO RK LIPA
predsednik: Štefan Olaj,
Lipa 14, 9231 Beltinci

NK LIPA
predsednik: Stanko Ferenčak,
Lipa 20, 9231 Beltinci

TURISTIČNO DRUŠTVO
predsednica: Melita Olaj,
Lipa 65, 9231 Beltinci

LIPOVCI

KMN LIPOVCI
predsednik: Roman Jona,
Lipovci 156, 9231 Beltinci

**HOKEJSKI KLUB »LEK«
LIPOVCI**
predsednik: Ivan Zajc,
Lipovci 184, 9231 Beltinci

TENIŠKI KLUB LIPOVCI
predsednik: Ivan Zajc,
Lipovci 184, 9231 Beltinci

TURISTIČNO DRUŠTVO
predsednik: Jože Erjavec,
Lipovci 68, 9231 Beltinci

OO RK LIPOVCI
predsednica: Marinka Erjavec,
Lipovci 191, 9231 Beltinci

**PROSTOVOLJNO GASILSKO
DRUŠTVO LIPOVCI**
predsednik: Alojz Tratnjek,
Lipovci, 9231 Beltinci

**KULTURNO UMETNIŠKO
DRUŠTVO**
predsednik: Jože Tivadar,
Lipovci, 9231 Beltinci

**UMETNIŠKO DRUŠTVO
AQUILA**
predsednik: Izidor Horvat,
Lipovci 132, 9231 Beltinci

ŠPORTNA ZVEZA BELTINCI

Namen ustanovitve:

- zastopati interese vseh športnih društev iz občine,
- usklajevati delo športnih društev,
- nuditi društvom strokovno-tehnično pomoč, predvsem administrativno in organizacijsko,
- organizirati razne športne prireditve v občini s poudarkom na množičnosti,
- razvijati šport mladih,
- uveljavljati strokovno delo na pod-

- Športno društvo Ižakovci (Jože Sreš)
- Nogometni klub Lipa (Ivan Tkalec)
- Klub malega nogometa Lipovci (Roman Jona)
- Hokejski klub LEK Lipovci (Ivan Zajc)
- Teniški klub Lipovci (Ivan Zajc)
- Klub malega nogometa Meteor Melinci (Janez Dugar)
- Planinsko društvo Matica Murska Sobota (Jože Ružič)

- za vrednotenje programov športa v občini Beltinci,
- prijave na razpise za sofinanciranje športnih dejavnosti,
- priprava za organizacijo turnirja v malem nogometu za pokal občine v sklopu občinskega praznika,
- priprava za organizacijo enotedenskih otroških športnih delavnic v sklopu občinskega praznika,
- priprava na mesec rekreacije 99 (september),

Fotografija levo: za predsednika športne zveze je bil izvoljen Jože Horvat; fotografija desno: najboljši športniki v občini Beltinci - Tomas Čeh (član OK Pomgrad), Boštjan Tratnjek (član NK Potrošnik), Franc Maučec (član HK Lek Lipovci)

- ročju športa,
- popularizirati šport in rekreacijo.

Datum ustanovitve: 12.11.1998

Društva - ustanovitelji zveze in predsedniki teh društev:

- Klub malega nogometa Beltinci (Štefan Virag)
- Odbojkarški klub Beltinci (Janko Hochstätter)
- Košarkarski klub Beltinci (Đuro Erdelji)
- Kolesarski klub Prekmurje Beltinci (Jože Kavaš)
- Nogometni klub Beltinci (Vladimir Erjavec)
- Nogometni klub Reno Škafar Bratanci (Marjan Vöröš)
- Nogometni klub Dokležovje (Darko Obal)
- Klub malega nogometa Dokležovje (Milan Meolic)
- Strelsko društvo Gančani (Anton Horvat)
- Nogometni klub Gančani (Slavko Petek)

Član zveze s podpisom pristopne izjave:
• Šolsko športno društvo Beltinci (Ludvik Janža)

Vodstvo zveze:

Predsednik: Jože Horvat,
Kocljevo naselje 1,
Podpredsednik: Ludvik Janža,
Jugovo 2,

Sekretar: Jože Pivar, Lipovci 97,

Člani predsedstva:
Janez Breznik, Ravenska 42a,
Marjan Vöröš, Bratanci 109,
Franc Erjavec, Melinci 35a,
Anton Horvat, Gančani 49,
Jože Kavaš, Panonska 113,
Đuro Erdelji, Ravenska 28b,
Ivan Zajc, Lipovci 184,
Jože Ružič, Gančani 80b.

Članstvo v društvih in strokovni kader:
• približno 1050 aktivnih članov društev,
• približno 50 trenerjev s pridobljeno usposobljenostjo, od tega 4 s FŠ.

Dosedanje aktivnosti:

- izbor najboljših športnikov občine za leto 1998,
- pomoč društvom pri pripravi za ključnih računov,
- sodelovanje pri pripravi Pravilnika

- priprava programa za organizacijo oz. oživitve vaških športnih iger med KS občine.

Športne prireditve:

- v letu 1998 poleg vseh rednih tekem športnih društev še približno 40 športno-rekreativnih prireditev z okrog 2500 udeleženci.

Najboljši športniki v letu 1998:

Najboljši športni kolektivi:

1. mesto: Nogometni klub Potrošnik Beltinci
2. mesto: Hokejski klub LEK Lipovci
3. mesto: Strelsko društvo Gančani

Najboljši športniki posamezniki:

1. mesto: Boštjan Tratnjek (NK Potrošnik Beltinci)
2. mesto: Tomas Čeh (OK Pomgrad M. Sobota)
3. mesto: Franc Maučec (HK Lek Lipovci)

Perspektivni športniki:

Robert Mesarič (HK Lek Lipovci)
Matej Škafar (NK Potrošnik Beltinci)
Andrej Tot (OK Pomgrad M. Sobota)
Gregor Horvat (OK Pomgrad M. S.)

Jože Pivar,
sekretar SZ Beltinci

GASILSKA ZVEZA BELTINCI JE ZAŽIVELA

Pomagati sosedu sovaščanu je že od nekdaj vrlina, ki je prisotna v zavesti naših občanov. Tako je tudi gasilstvo hitro dobilo mesto v življenju naših ljudi, saj društva štejejo sto in več let delovanja.

Z razvojem in spremenjenim načinom življenja se spreminjajo tudi potrebe po strokovno zahtevnejšem pristopu gašenja požarov.

Zahteve po dobro izurjenih in usposobljenih gasilcih terjajo tudi dobro organiziranost.

Prostovoljna gasilska društva, ki jih je v naši občini osem, so se v preteklem letu združila v GZ Beltinci. S sodelovanjem občine Beltinci društva, združena v GZ, skupno premagujejo težave in potrebe, ki jih sama ne bi mogla razrešiti.

GZ Beltinci je prevzela vlogo koordinatorja na višjem nivoju in organizacijo izobraževanj za svoje člane.

V slabem letu delovanja je GZ resnično zaživela. Delo je steklo na vseh področjih.

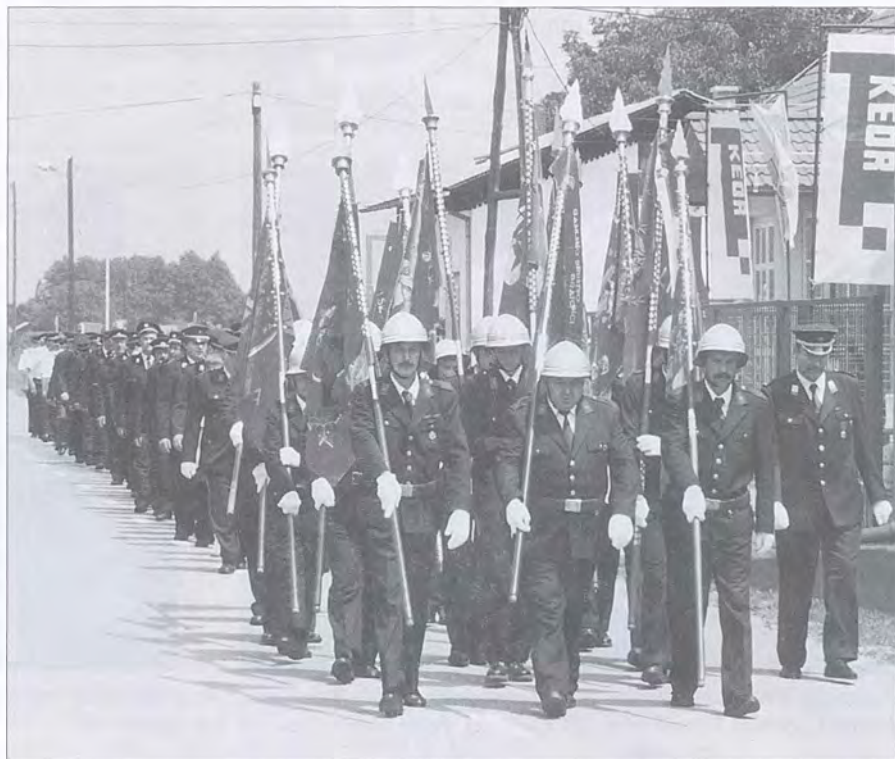
Dne 11.4.1999 je bila v gasilskem domu v Beltincih prva letna skupščina naše zveze. Glavni poudarek v programu dela za leto 1999 je namenjen izobraževanju. V gasilskih vrstah se zavedamo, da lahko samo strokovno usposobljen član društva pomaga v nesreči našemu občanu. Poseben poudarek bomo v tem letu namenili nabavi zaščitne opreme za naše operativno delo. Nabaviti bo potrebno najsodobnejšo zaščitno opremo, saj moramo biti gasilci ob požaru tudi primerno zaščiteni. Nadalje bomo po finančnih zmožnostih občine Beltinci in krajevnih skupnosti opremljali naša društva. Gasilci smo dobri tovariši, vedno smo bili in bomo, zato med nami ne sme biti razprtij, saj le skupno združeni lahko pokažemo našo operativno moč. Učinkovito operativno delovati pomeni pristopiti k nalogam gašenja in reševanja s strokovno usposobljenimi in opremljenimi gasilci, zato so bili vključeni v izobraževalne programe: »izprašani gasilec«, nižji častnik, častnik, višji častnik, vodja čolna in reševalec iz vode.

GZ Beltinci je organizirala izobraževanje »izprašani gasilec«, ki je potekalo meseca februarja in sicer za

PGD iz obmurskih KS v Melincih in za ostala PGD v Beltincih. Izobraževanja za »izprašanega gasilca« se je udeležilo skupno 50 članov.

V sodelovanju z občino Beltinci in CZ Beltinci je meseca marca potekalo izobraževanje za ekipe prve

GZ Beltinci je meseca maja organizirala tudi pregled društev, junija pa v Ižakovcih občinske gasilske vaje meseca junija. Na vajah je sodelovalo 33 ekip iz vseh osmih PGD - članic zveze. Prehodni pokal za prvo uvrščeno člansko ekipo je

Ob prevzemu novega gasilskega vozila

pomoči. Vsako PGD je prispevalo po dva kandidata.

GZ je prevzela tudi organiziranje slavnostnih prireditev. Gasilci so sodelovali pri velikonočni procesiji in varovanju božjega groba. Ob godu zavetnika gasilcev sv. Florjana je bila v župnijski cerkvi v Beltincih maša, posvečena vsem gasilcem občine Beltinci. Ob tej priložnosti je GZ organizirala tudi manjšo slovesnost. Gasilci so aktivno sodelovali pri daritvi sv. maše, kjer so se spomnili svojih preminulih članov. Po maši je bilo pred gasilskim domom v Beltincih še kratko srečanje.

Kot vsi drugi tudi gasilci ob uresničitvi zastavljenih ciljih radi proslavimo svoj uspeh. Tak delovni uspeh v letošnjem letu sta dosegli PGD Lipa in PGD Bratonci, ki jima je s pomočjo širše skupnosti in občine Beltinci uspel nakup novega orodnega vozila. Prav tako poteka realizacija nabave orodnega vozila tudi za PGD Gančani.

pripadel PGD Bratonci, ki je osvojilo prvo mesto v članski in mladinski konkurenci.

Z ekipo prve pomoči, ki so jo sestavljali tečajniki, smo se meseca junija udeležili tekmovanja v Gornji Radgoni, kjer je ekipa zasedla tretje mesto.

Ob požarih so do sedaj v letu 1999 operativno posredovali gasilci iz Melinca trikrat, Ižakovec enkrat, Lipovec dvakrat in Beltinec dvakrat.

V GZ Beltinci si prizadevamo, da bi nam uspelo arhivirati podatke za vse PGD - članice GZ. Glede na spremembe zakonodaje smo obvezani te zadeve uskladiti z zakonskimi zahtevami.

V upanju, da bomo začrtano pot uspešno nadaljevali, se za dosedanje pomoč zahvaljujemo občini Beltinci in vsem občanom, ki nam pomagajo uresničevati naše cilje.

»Dragi občani, ne bojte se za pomoč! Mi gasilci bdimo dan in noč!«

Jože Lebar,
predsednik GZ Beltinci

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE - PAJDAŠI

»Veseli se dobro slovensko ljudstvo, vura tvoje slobode je odbila, vernost tvoja je plačo dobila! Zajovči Prekmurec! Radostno prepevaj in hvali Boga, ki ti z rešitevov nezračunano dosta dobroga da.« Tako piše Jožef Klekl st. v Novinah avgusta 1919. Kakšno veselje nad svobodo slovenstva v Prekmurju je slišati od tega velikega buditelja naše narodne zavesti, ki je dajal svoj vzgled »vrlim« Prekmurcem. Tega veselja in ponosa ne sme manjkati tudi nam mladim, ko se spominjamo tistih usodnih dogodkov pred osemdesetimi leti, ko so se naši dedje združeno zbrali na taboru v Beltincih in pozdravili priključitev »materi Slavi, materi Sloveniji«.

Prečudoviti biseri so nastali iz solz večstoletnega trpljenja Slovencev na tej strani Mure. Biseri, kot so folklorni plesi, ljudska glasba in petje, različne stare obrti, običaji in igre, nenazadnje jezik, ki nas tako zaznamuje in ta značilna panonska zasanjanost ter čut za lepo okrog sebe. Še mnogo lastnosti bi lahko našeli, ki oblikujejo ustvarjalnost prekmurskega človeka skozi stoletja. Prav beltinski prostor je vedno ustvarjal ugodne razmere za razvoj ustvarjalnosti in ohranjanja tradicije. Tej ljubezni do ohranjanja dediščine in vzpona nove ustvarjalno-

kal nas je tudi študentski zbor iz Ljubljane, ki se je pri nas ustavil pred gostovanjem na Dunaju. V svoji občini se je prvič s samostojnim koncertom predstavil tudi Matej Zavec, ki je letos končal šolanje v avstrijskem Gradcu. V sodelovanju s Karitas smo popestrili osrednjo prireditev Klic dobrote, ki je bila tematsko naslovljena prav mladim in njihovim odločitvam v življenju. Ob kulturnem prazniku smo združili moči z osnovno šolo, vrtcem in KUD Beltinci in počastili praznik s tematskim dogodkom »Na valouvaj«.

Po uspeli prireditvi »Klica dobrote« je dobrodošla sproščena pesem

Začeli smo s tematskimi večeri Kulture sveta, kjer predstavljamo kulture in značilnosti drugih narodov in svetov, od potopisov do tematske glasbe različnih kultur. Na uvodnem večeru je Simon Jerebic predstavil Afriko, sledil pa ji je večer Japonske z gostom g. profesorjem, patrom Vladimирjem Kosom in menoj. G. Kos je na

Združena pesem mladih ob »Klicu dobrote«

sti se pridružujemo mladi v Društvu prijateljev mladine Beltinci.

Kulturno dogajanje smo popestrili s koncerti različnih glasbenih zvrsti. Tako so grajske sobane napolnili zvoki jazz skupine Lolita in nato začeli maj skupina Demolition Group. Obis-

zanimiv način predaval o Japonski, o vzhodnih religijah in kulturah, ki so neločljivo povezane.

Letos je bilo že drugič organizirano letovanje otrok v Ankaranu, ki je potekalo v sodelovanju z občino Beltinci in Karitas. Tako kot lansko leto

Nastop skupine Demolition Group v grajski dvorani beltinskega gradu

so bili navdušeni tako otroci kot animatorji, ki jih je vodil Drago Jerebic. Tudi oratorij, ki se je dogajal v vročih julijskih dneh, je bil prava osvežitev za otroke in lepa priprava za sprejem novomašnika.

Kot rezultat sodelovanja z drugimi mladinskimi društvi v Prekmurju je bilo gostovanje skupine mladih iz Švedske. Bili so tudi v Beltincih, kjer smo v senci parka igrali pöcketeš in plesali ples sotiš in šamarjanka. Skupina mladih iz Beltincev je gostovala na Madžarskem na srečanju mladih iz Švedske, Portugalske, Estonije, Madžarske in Slovenije, kjer so predstavljali našo kulturo in običaje.

V počastitev obletnice priključitve Prekmurja Sloveniji pripravljamo avgusta (9.-13.) otroške in mladinske delavnice. Zaključna prireditev otroških delavnic bo v četrtek 12. avgusta.

V četrtek pripravljamo celodnevno zgodovinsko delavnico, ki jo bomo zaključili s predstavitev ponatisa dr. Slavičeve knjige Prekmurje, petek 13. pa bo namenjen mladim s celodnevno literarno delavnico, igranjem pöcketeša ter z zaključnim koncertom (Orlek, Anten Pupendanten, Glinastih golobov in domačih OutLaw). Podrobne informacije bodo objavljene na domači lokalni televiziji in drugih medijih.

S skupno ljubeznijo in željami za domači kraj in Prekmurje stopamo v jutri. V Društvu prijateljev mladine, po domače Pajdašov, po svojih močeh prispevamo k prijaznejšemu okolju. S skupnim delom in druženjem si pridobivamo izkušnje, ki bodo prav gotovo koristile večji strpnosti do različnih in večji meri sodelovanja med posamezniki, tudi k bolj samozavestni drži Prekmurja, kar posledično vpliva na rast blaginje. Vabljeni.

TURISTIČNA PONUDBA V OBČINI BELTINCI

Občina Beltinci, srčika slovenske žitnice, se razprostira na 62 km² in ima čez 8600 prebivalcev. Je samostojna občina, ki jo sestavlja osem naselij: Beltinci, Bratonce, Dokležovje, Gančani, Izakovci, Lipa, Lipovci in Melinci. Pokrajina, kjer leži občina Beltinci, je tipično panonska. Njen relief je skoraj raven, izoblikovala pa ga je reka Mura s svojimi pritoki. Meji na občine Murska Sobota, Moravske Toplice, Turnišče, Odranci, Črenšovci, Ljutomer in Veržej.

Iz zgodovinskih pričevanj izvemo, da so se kraji današnje občine prvič omenjali že leta 1322. Beltinci so že stoletja upravno in gospodarsko središče okolice, predvsem po zaslugi grofije, ki je imela sedež v beltinskem gradu. Beltinci so imeli v prekratnih letih **1918–20 pomembno vlogo pri priključitvi Slovencev med Muro in Rabo k matičnemu narodu.**

O bogati zgodovini naših krajev pričajo številne arheološke najdbe, kulturno-zgodovinski spomeniki (tako posvetni kot cerkveni), dediščina šeg in navad.

Naj omenim le nekatere med njimi:

Posebnost kraja je **cerkev sv. Ladislava**. Je edina cerkev v Sloveniji, ki ima za zavetnika ogrskega kralja, ki je živel pred devetsto leti. Prva cerkev na sedanjem mestu, ki je bila lesena, se omenja leta 1669. Leta 1742 je dal general Ladislav Ebergényi, takratni lastnik beltinskega veleposestva zgraditi novo cerkev v baročnem slogu. Zunanjo novo neobaročno podobo z imenitnim portalom pa so ji dali v letih 1890–1895, ko so na severni strani prizidali novo ladjo, na južni strani pa kapelo Ave Maria, pod katero je rodbinska grobnica družine Zichy, zadnjih lastnikov beltinskega gradu. V istem obdobju je grof Zichy na južni strani cerkve dal postaviti **beneški studenec** in **spomenik sv. Teodora**. Enak spomenik lahko še danes vidimo na Markovem trgu v Benetkah.

Na področju naše občine je zanimiva še **cerkev sv. Štefana v Dokležovju** s poligonalnim oltarnim zaključkom in zvonikom nad vhodno fasado, ki ima dominantno lego na pokopališču sredi vasi.

V vsakem naselju so ohranjene kapele in različna znamenja. Najstarejše sveto znamenje je »bratonski pil« iz leta 1724, ki ga domačini imenujejo **Božja misel**.

Med posvetno arhitekturo zavzema posebno mesto **baročni dvorec iz 17. stoletja, ki stoji sredi čudovitega, baročno zasnovanega parka**, ki je v preteklosti obsegal okrog 14 ha zemljišča.

Ne glede na sedanjo velikost in obliko izvira **beltinska graščina že iz 13. stoletja**. Takratna stavba je izstopala po tem, da je bila obdana z obzidjem, stolpi in vodnim jarkom. Današnja nadstropna zgradba je v obliki črke L, na vogalih ima tri okrogle stolpe, renesančni vhodni portal in dvorišče z arkadami. Zanimivost gradu so obokani podzemni rovi. En rov povezuje grad s cerkvijo, drug krak pa pelje iz gradu v grajsko žitnico – grenar, kjer so znamenita železna vhodna vrata iz leta 1754.

V razdobju slabih dvesto let so se na območju današnje občine Beltinci zvrstile številne osebnosti, ki so krojile zgodovino našega kraja. To so bili grof Szechenyi, general Ebergényi, grofi Csaky, grof Gyika, baron Sina, grof Wimpffen in zadnji lastnik beltinskega veleposestva – grof Avgust Zichy.

V zakonu Avgusta Zichy in Hedvike, rojene Wimpffen, ki je živela le 31 let, so se rodile tri hčerke: Marija (1883–1977), Teodora (1886–1915) in Anastazija (1891–1969). Vseh pet članov družine Zichy ima svoj zadnji dom v **grobnici pod prizidkom stranske kapele v beltinski cerkvi**.

Leta 1969 je umrla edina poročena hčerka Anastazija Szechenyi. Rodili so se ji sami sinovi (Paul, Franc, Avgust, Georg, Benedikt), od katerih živita še Avgust in Benedikt.

28.7.1977 je bila v Beltincih pokopana 94-letna beltinska grofica Marija Iphigenija Zichy. S smrtjo zadnje beltinske grofice se je zaključila doba beltinskih grofov, čeprav se je njihovo aktivno delovanje končalo že leta 1945.

Življenjsko naključje je hotelo, da se lastniški krog beltinskega gospostva iz leta 1592 preko grofice Anastazije ponovno asimilira z rodbino Szechenyi.

Kljub številnim novogradnjam se lahko na področju občine še vedno seznanimo z nekaterimi odličnimi primerki stare **trške arhitekture** in nekaterimi etnološkimi spomeniki.

Med krajinskimi znamenitostmi ne smemo mimo **plavajočega mlina na Muri**.

Med zgodovinskimi spomeniki imata dominantno vlogo dva spomenika. Na pokopališču v **Bratoncih** je **spomenik Štefanu Kuharju**, znamenemu publicistu in zbiratelju prekmurskih narodnih pesmi, ki ga je leta 1932 izdelal arhitekt Jože Plečnik.

Na **pokopališču v Lipovcih** je **kamniti nagrobnik v obliki stoječe kmečke žene**, ki ga je leta 1922 izdelal Franc Kuhar, pomemben prek-

murski kipar, katerega veliko zbirko njegovih najpomembnejših del hrani Pokrajinski muzej v Murski Soboti.

Poleg že navedenih znamenitosti je na območju občine Beltinci zelo razvita prireditvena dejavnost. Med najpomembnejše spadajo: **mednarodni folklorni festival, bújraški dnevi v Izakovcih, ciglarski dnevi na Melincih, krumplova noč v Lipi, likovna kolonija v Lipovcih, postavljanje mlaja v Gančanih, Martinov tek v Bratoncih**.

Mednarodni folklorni festival z 29-letno tradicijo je folklorno-turistična prireditev, ki vsako leto ob koncu julija na svoj način obogati in spremeni podobo kraja. Tridnevni program festivala zajema nastope številnih domačih in tujih folklornih skupin, prikaz starih običajev, domačih opravil, krajevne kulinarike.

V Izakovcih že osem let zapored v začetku avgusta organizirajo bújraške dneve – prireditev, ki ob prikazu tradicionalnega opravila prebivalcev ob reki Muri – bújranju, obuja spomin na nenehno bitko s to samosvojo reko, ki pa z ljudmi hkrati spreda vezi soodvisnosti kot svarilo za ohranitev naravnega bogastva ob njej.

Kulturnemu in turističnemu utripu dajejo svoj pečat tudi številna društva: kulturno umetniška, turistična, aktivni kmečkih žena, ki vzpodbujajo akcije za urejanje okolja, prizadevajo si za ohranjanje domače obrti, opravil, običajev in bogatijo turistično ponudbo občine.

Ne smemo mimo nekaterih dejavnosti, ki so se ohranile do danes. Ena izmed njih je **pletanje slamnatih izdelkov**. Iz ržene slame izdelujejo domačini iz Lipovca izdelke, kot so vazice, pūjtrice, vrči, košarice. Najznačilnejši izdelek iz slame je »**doužnjek**«. Beseda izvira že iz starih časov, ko so ob koncu žetve naredili grofici iz naravnih kit in okrasnih predmetov iz slame okrasek, ki je pomenil konec žetve, dožetev oz. zahvala.

Poleg izdelovanja slamnatih izdelkov je od domačih obrti značilno še **sodarstvo, pletanje košar, pletanje izdelkov iz bilja, izdelovanje lesenih korit in izdelovanje okraskov iz krep papirja**.

Prekmurska ravnica, odkritost in gostoljubnost domačih ljudi, blaga panonska klima, številne znamenitosti in značilna kulinarika vabijo vsakega obiskovalca, da daleč od mestnega hrupa in vse hitrejšega ritma sodobnega sveta pozabi na vsakdanje težave in si nabere novih moči.

Zlatka Balazic

GOSTOVANJE BELTINČARJEV NA JAPONSKEM

Japonski udeleženci folklornih delavnic so vrnili obisk – sprejem pri županu občine Beltinci

Gostovanje beltinske folklorne skupine in Marko bande na Japonskem decembra lani je bila prva predstavitev slovenske folklorne na Japonskem. Pomembna ni bila le zaradi predstavitve bogatega prekmurskega in folklornega izročila ostalih slovenskih pokrajin, ampak tudi zaradi širše promocije slovenske kulturne, turistične ponudbe in možnosti gospodarskega sodelovanja med državama.

Predvsem osrednji nastop v Nakano dvorani v Tokiju pred približno 700 gledalci je dokazal, da lahko tudi slovenska folklorna skupina privabi

lji ljudskega izročila in ne profesionalni izvajalci. Še zlasti diplomati iz sosednjih držav in Evrope, ki jim je naša kultura bližja, niso varčevali s pohvalami.

Še zlasti je pomembno tudi sodelovanje, ki so ga folkloristi in predstavniki beltinske občine vzpostavili z druženjem japonskih folkloristov in posameznimi združenji v mestih in prefekturah, kjer so učili japonske folkloriste slovenskih plesov. Sam sem sodeloval na folklorni delavnici v Tokiju, kjer se je zbralo čez 100 japonskih učiteljev folklornih plesov, ki so z veliko mero profesionalnosti zelo hitro dojeli kora-

Vsak od japonskih folkloristov, ki se je učil slovenske ples, si je tudi pogledal na zemljevidu, kje leži Slovenija in si je tudi z zanimanjem prebral informacije o Sloveniji, ki so jih prinesli folkloristi s sabo. Ne smemo se čuditi, da je prva skupina japonskih folkloristov že obiskala Beltince letos maja. Prav gotovo bo odslej Slovenija bolj prepoznavna tudi širšemu japonskemu občinstvu, saj je v združenju japonskih folkloristov 40 000 članov, ki vsi dobivajo časopis združenja, v katerem so objavili podatke o Sloveniji in slovenski folklori.

Eden vodilnih japonskih časopisov, ki izhaja v več kot 10 milijonov dnevne naklade, je v svojem komentarju zapisal, da gre za ples iz zelenega koščka Evrope, po radiju pa so povedali, da skupina že 60 let širi folklorno izročilo. Zelo je bil opazen tudi presek slovenskih plesov s prikazom različnih slovenskih pokrajin in seveda prekmursko gostovanje, ki je s svojo melanholijo in dogovorjeno poroko zelo blizu japonski duši.

Pohvala gre tako strokovnemu in organizacijskemu vodenju, gospe Martini Tratnjek, koreografinji beltinske folklorne, gospe Valeriji Žalik, kot tudi spremljevalcem z občine, županu gospodu Jožefu Kavašu in njegovi ženi gospe Milki Kavaš, ki so aktivno pomagali pri uresničitvi skoraj utopične

Poskus življenja beltinske folklorne skupine na japonski način

Osrednji nastop v Tokiju

elitno japonsko občinstvo. Na nastopu je bil tudi minister za znanost in tehnologijo dr. Lojze Marinček, ki se je ravno takrat mudil z delegacijo ministrstva na delovnem obisku Japonske. Prišlo je tudi več veleposlanikov in diplomatov z veleposlaništev, ki so v Tokiju, ter predstavnikov različnih japonskih ministrstev in vladnih institucij ter seveda veliko japonskih prijateljev Slovenije.

Še dolgo po nastopu so nam na veleposlaništvo Slovenije v Tokiju prihajale čestitke za izvrsten in profesionalno izveden program. Večina ljudi ne more verjeti, da so člani folklorne skupine in Marko bande amaterski ljubite-

ke slovenskih in prekmurskih plesov. Enako navdušenje je bilo v Saitami, Točigiju in Čibi.

Tudi na glavnem sedežu avtomobilske tovarne Honda v Tokiju je bila Slovenija mnogim ljudem predstavljena prvič. Zanimivo je bilo opazovati Japonce, kako so si ogledovali natisnjene informacije in fotografije o Sloveniji, kako so poskušali radensko in slovenski ledeni čaj, ter seveda naše navdušenje, ko smo na obrazih največkrat zažrte japonske publike opazili, da jim plesi, folklorne obleke, glasba in celotna predstavitev ugaja.

ideje o gostovanju na Japonskem ter navezali stike s predstavniki mnogih japonskih lokalnih skupnosti.

Ne na koncu se moramo najbolj zahvaliti plesalcem in godcem, ki so znali premagati vse težave in so z veliko samoodrekanja in skromno pomočjo uradnih struktur pričarali košček domovine tako daleč v tujini. Slovenska skupnost na Japonskem je majhna, vendar so bili tudi Slovenci, ki začasno ali za stalno bivajo na Japonskem, zelo počaščeni, da so tudi oni lahko doživeli slovenski večer v Tokiju.

dr. Stanislav Raščan,
prvi sekretar veleposlaništva RS v Tokiju

OB ZAKLJUČKU ŠOLSKEGA LETA 1998/99 NA OŠ

Šolsko leto 1998/99 smo zaključili in zdaj je čas, da pogledamo nazaj na dosežke oziroma na uresničenje ciljev, ki smo si jih v začetku šolskega leta postavili.

Na začetku bi navedli nekaj podatkov. Šolo je v tem šolskem letu obiskovalo 696 učencev, ki smo jih razvrstili v 31 oddelkov in 1 oddelek podaljšanega bivanja. Med letom večjih sprememb glede števila učencev ni bilo. Učenci so v šolo prihajali z avtobusi, ki jih je financirala v celoti občina. Na šoli je delalo skupno 65 delavcev, od tega 48 strokovnih delavcev. Delo šole bi lahko razdelili na osnovni in razširjeni program.

Osnovni program (pouk)

Obisk je bil dober prav tako tudi učni uspeh. Razred je uspešno izdelalo 98,57% učencev. Negativnih učencev je bilo 10. V okviru pouka smo izvajali tudi kulturne, naravoslovne in športne dneve po pripravljenih programih. Poleg rednega pouka smo opravili tudi šolo v naravi za učence tretjih razredov v Portorožu, pouk plavanja v Moravskih Toplicah, zgodnje učenje tujega jezika v četrtem razredu, fakultativni pouk računalništva v petem razredu in izvedli celo vrsto planiranih ekskurzij.

Razširjeni program šole

V tem sklopu smo opravili 2450 ur različnih interesnih dejavnosti. Najuspešnejše so bile sledeče:

Srečanje otroških folklornih skupin na beltinskih solih (april 1999)

Kulturno-umetniške: izvedba kulturnih programov ob novem letu, dnevu starejših občanov, miklavževanju, pustovanju, materinskem dnevu, tednu rdečega križa, dnevu samostojnosti, občinskem prazniku, zaključku šolskega leta, izdali smo šolsko glasilo, izvedli veselo igro, pevski zbor naše šole se je udeležil medobčin-

skega tekmovanja in se uvrstil na državno tekmovanje v naslednjem šolskem letu, Orffov orkester pa je prav tako opravil vrsto nastopov.

Na šoli skrbno gojimo folklorno dejavnost, ki je v bližnji in širši okolici izvedla vrsto nastopov, v njej aktivno sodeluje veliko učencev.

Naravoslovne dejavnosti: so zelo pestre in odmevne, zajemajo pa ekološke dejavnosti, pripravo naravoslovnih dnevnov, skrb za šolsko okolico in priprave na tekmovanja, izvedli pa smo tudi več projektov (med njimi projekt zbiranja odpadnih baterij, kjer smo nosilci obsežnega projekta) in uspešno nastopili na regijskem tekmovanju na temo: »Zmanjšajmo in reciklirajmo«.

Športne dejavnosti: množično smo razvijali športno kulturo, opravljali pa smo predvsem sledeče dejavnosti:

- atletika (216 učencev, vrsta uspešnih nastopov na vseh ravneh tekmovanj),
- nogomet (tretje mesto na medobčinskem prvenstvu),
- odbojka (vrsta osvojenih priznanj, med njimi deseto mesto v državi),
- roket (tretje mesto na medobčinskem prvenstvu),
- aktivno sodelovanje (178 učencev v vseslovenski športni akciji »Živimo zdravo za zabavo«).

Prometne dejavnosti: izvedli smo kolesarske izpite za vse učence tretjega razreda, prav tako tudi izpite za mopede za starejše učence. Učence smo pri kroških osveščali za vedenje v prometu, največja pridobitev pa je semafor, ki smo ga postavili ob prehodu za pešce na magistralni cesti.

Računalništvo: uspešno smo tekmovali v programiranju s programskim jezikom Pascal. V Logu pa smo osvojili peto mesto na državnem tekmovanju.

Za delavce šole smo izvedli začetne seminarje, v teku pa je pripravljena domača strani na internetu in sodelovanje s Pedagoško fakulteto iz Maribora pri izvedbi projekta »Moja Slovenija«.

Nekaj drugih dosežkov: v tekmovanju iz slovenskega jezika smo osvojili deset bronastih in dve srebrni priznanji, v tekmovanju iz nemškega je-

zika tri bronaste in eno srebrno, v tekmovanju iz angleškega jezika tri bronaste, v tekmovanju iz matematike šestnajst bronastih, pet srebrnih in eno zlato, v tekmovanju iz kemije tri bronaste in eno srebrno, v tekmovanju iz fizike štiri bronaste, v tekmovanju iz zgodovine devet bronastih in eno srebrno, v šahu vrsta osvojenih najboljših mest na različnih nivojih tekmovanj, en učenec se bo udeležil tudi evropskega šahovskega tekmovanja.

Sodelovanje s starši: poleg planiranih roditeljskih sestankov in govorilnih ur smo razvijali tudi nove oblike sodelovanja. Na razredni stopnji smo pripravili več delavnic za starše skupaj z učenci, kjer smo dobili dragocene izkušnje za delo v naprej. Odziv staršev je zelo dober.

Ena izmed pomembnih aktivnosti na OŠ je tudi sodelovanje s starši

Izvedli smo okroglo mizo na temo »Otrok in mediji«, na katero smo povabili dr. Karmen Erjavec iz Univerze v Ljubljani, predstavnike vseh lokalnih medijev in starše, ki pa so se odzvali v zelo majhnem številu.

Organizirali smo tudi gledališko predstavo o drogah za učence predmetne stopnje in v večernem času še za starše, kjer je bil obisk prav tako zelo slab. S starši smo se srečevali še ob različnih praznovanjih, materinskem dnevu, sprejemu prvošolcev, svečanosti ob zaključku šolanja osmošolcev in na zaključni prireditvi ob koncu šolskega leta.

Sodelovanje z okoljem: šola je aktivno sodelovala z okoljem, v katerem deluje. Bila je prisotna na veliki večini kulturnih prireditev, izvedla programe po krajevnih skupnostih ob različnih priložnostih, hkrati pa nudila šolske prostorske kapacitete za kulturno, športno in družabno življenje naše občine.

Ivan Hirci, ravnatelj

ODLIČNI UČENCI 1998/99

Župan Jožef Kavaš je 18. junija 1999 priredil sprejem učencev, ki so bili odlični v vseh osmih razredih, učencev, ki so bili odlični v osmem razredu ter učencev, ki so dosegli izjemne dosežke na različnih področjih ter jim podelil nagrade za njihove uspehe.

Sprejem odličnih učencev pri županu občine Beltinci

Odlični vseh osem razredov:

Marko Mesarič

Stefanovo bronasto priznanje iz fizike, nagrada na kulturno umetniškem področju, naravoslovnem področju in športnem področju;

Tomaž Mlinarič

Vegovo bronasto priznanje iz matematike, nagrada na naravoslovnem področju in športnem področju;

Jernej Sobočan

Cankarjevo bronasto priznanje iz slovenskega jezika, Vegovo bronasto priznanje iz matematike, Stefanovo bronasto priznanje iz fizike, bronasto priznanje iz angleškega jezika, nagrada na športnem področju in kulturno umetniškem področju;

Mitja Sušec

Stefanovo bronasto priznanje;

Mitja Vörös

bronasto priznanje iz zgodovine, nagrada na naravoslovnem področju in športnem področju;

Maja Koštric

nagrada na športnem področju in kulturno umetniškem področju;

Sandra Koštric

Cankarjevo bronasto in srebrno priznanje iz slovenskega jezika, Preglovo bronasto in srebrno priznanje iz kemije, nagrada na kulturno umetniškem in športnem področju;

Monika Obrán

Cankarjevo bronasto priznanje, nagrada na športnem področju, kulturno umetniškem področju in naravoslovnem področju;

Nina Penhofer

Cankarjevo bronasto priznanje iz slovenskega jezika, Stefanovo bronasto priznanje iz fizike, Preglovo bronasto priznanje iz kemije;

Laura Sečkar

Vegovo bronasto in srebrno priznanje iz matematike, Preglovo bronasto priznanje iz kemije, bronasto priznanje iz angleškega jezika, nagrada na športnem področju;

Mateja Sušec

Preglovo bronasto priznanje iz kemije, bronasto priznanje iz angleškega jezika, nagrada na kulturno umetniškem in športnem področju;

Maja Vučko

Izredni dosežki na šahovskem področju (evropsko mladinsko prvenstvo);

Alja Zadravec

Vegovo bronasto in srebrno priznanje iz matematike, bronasto priznanje iz angleškega jezika;

Iztok Koren

Cankarjevo bronasto priznanje iz slovenskega jezika, Vegovo bronasto priznanje iz matematike, bronasta, zlata medalja na športnem področju – skok v višino;

Mateja Mesarič

Cankarjevo bronasto in srebrno priznanje iz slovenskega jezika;

Aleš Šarkanj

bronasto priznanje (državno) iz nemškega jezika;

Arsen Tkalec

nagrada iz fizike;

Alenka Kavaš

nagrada za delo v razredni skupnosti;

Jure Forjan

Cankarjevo bronasto priznanje iz slovenskega jezika, Stefanovo bronasto priznanje iz fizike;

Janja Plohl

Cankarjevo bronasto priznanje iz slovenskega jezika;

Danijela Horvat

Cankarjevo bronasto priznanje iz slovenskega jezika, Stefanovo bronasto priznanje iz fizike;

Učenci, odlični v osmem razredu:

Bor Kolarič

Cankarjevo bronasto priznanje iz slovenskega jezika, srebrno priznanje iz zgodovine, nagrada na kulturno umetniškem področju;

Janja Balazic

nagrada na kulturno umetniškem področju;

Petra Vučko

Vegovo bronasto priznanje iz matematike, nagrada na športnem in kulturno umetniškem področju;

Davor Koren

bronasta medalja na športnem področju – tek;

Andrej Kous

nagrada za aktivno delo na naravoslovnem področju;

Klavdija Zver

Marjan Kuzma Dosegel izredne dosežke na športnem področju;

KAKO ŽIVIMO IN KAJ USTVARJAMO NA PODRUŽNIČNI ŠOLI V DOKLEŽOVJU

Smo podružnica OŠ Bakovci. V dokležovski šoli imamo zaposlenih pet učiteljev, kuharico in čistilko. Organizirano imamo tudi podaljšano bivanje. Tako učenci pri PB dobijo strokovno pomoč pri opravljanju domačih nalog, imajo kosilo ter seveda zaposlitev ob igri. Našo šolo obiskujejo učenci od prvega do četrtega razreda, nato nadaljujemo z vzgojnoizobraževalnim programom na OŠ Bakovci. Imajo tudi organiziran prevoz z avtobusom.

Na naši šoli dajemo velik poudarek ne samo na izobraževalnem programu, ampak tudi na vzgojnem področju. Skrbimo, da so medsebojni odnosi pristni, prijateljski. Naša želja je tudi želja staršev, da se bo njihov otrok, torej naš učenec, razvil v dobrega, dela voljnega državljana.

Mnenja sem, da nam to v veliki meri uspeva, saj dobro sodelujemo s starši – to nam daje bogate sadove.

Učenci so aktivni v različnih prostovoljnih dejavnostih. Na naši šoli imamo: pevski zbor, plesni krožek, ročnodelsko – gospodinjski krožek, pravljčni, predmetni krožek in knjižnico. Vsake tri tedne nas obišče še potujoča knjižnica.

Posebej pa bi izpostavila planinski krožek, katerega imamo letos prvič – je dobro obiskovan. Učenci so se v tem šolskem letu udeležili dveh pohodov, in sicer na Boč in na Uršljo goro. Udeležili pa so se štiridnevnega tabora na Vršiču. Tako tudi pri nas na ravninskem predelu rastejo mladi planinci, ljubitelji naše prelepe narave.

Morda bi posebej izpostavila še šolo v naravi in udeležbo na Centru šolske in obšolske dejavnosti (CSOD). Učenci četrtega razreda se vsako leto vključujejo v program šole v naravi, ki jo izvajajo v Fiesi. Tam nimajo samo učenja plavanja, ampak spoznavajo okolico in življenje v njej, pridobivanje morske soli, raziskujejo morje – življenje v njem, imajo športna tekmovanja, razne delavnice, v katerih lahko ustvarjajo.

Učenci tretjega razreda pa so se udeležili letne šole v naravi v Črmošnjicah v Beli krajini. Tam so preživeli pet lepih zanimivih dni. Program je bil zelo bogat in kvaliteten, učenci so bili aktivni od jutra do večera. Popoldan so imeli prosti čas, ki so ga lahko izkoristili za družabne igre. Učenci so spoznali življenje in delo v tem prelepem slovenskem prostoru, opazovali življenje v potoku, spoznali veščine lokostrelstva, sestavljali so elektromotorček, izvedli so orientacijski pohod, obiskali so družino Raztresen, kjer so nam (celo) pokazali potek od semena do lanenega platna, pletenje košar, barvanje pisanic in pletenje cekarjev. Lahko rečem, da so v tej dediščini ravno tako bogati kot mi v našem Prekmurju.

Letna šola v naravi v Črmošnjicah v Beli krajini

Učenci so sodelovali s svojimi prispevki na različnih natečajih in tekmovanjih. Vsi učenci so tekmovali za bralno značko, športno značko, tekmovali v znanju Vesele šole.

Skratka: Učenci so vedoželjni, le voditi jih je treba in željeni cilj je dosežen. Dobro sodelovanje s starši pa nam daje še boljši uspeh.

Helena Copot, OŠ Dokležovje

VRTEC BELTINCI

Vrtec Beltinci posluje kot samostojni vrtec od l. 1997 v okviru Občine Beltinci.

Združuje 5 enot: enoto Beltinci, »Sonček« Dokležovje, Lipovci, Melinci in Gančani. Za vzgojno varstvo 320 otrok od 1. do 7. leta starosti skrbi 30 vzgojiteljic in pomočnic vzgojiteljic.

Za predšolske otroke, ki pa ne obiskujejo vrtca, pa imamo organiziran 420-urni program priprave na šolo, ki se odvija v popoldanskem času v OŠ Beltinci.

V enoti Beltinci so otroci po starosti razdeljeni v 7 oddelkov. Novost v šol. l. 1998/99 je romski odderek v tej enoti. Po enotah v KS pa sta po 2 oddelka otrok.

Za kvalitetno delo z otroki se vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljic skozi celo leto strokovno izpopolnjujejo. Za to so organizirane razne študijske skupine na nivoju regije. Iz vrtca Beltinci se je takih študijskih skupin udeležilo 10 vzgojiteljic in 4 pomočnice vzgojiteljic, ki so po izobrazbi vzgojiteljice.

Na Pedagoški fakulteti pa si pridobiva višješolsko izobrazbo 5 vzgojiteljic (1 je že oddala diplomu, 4 so opravile potrebne izpite in diplomu pripravljajo. Vse pa študirajo v lastnem interesu in na lastne stroške.

Obisk otrok in vzgojiteljic vrtca Beltinci v Porabju na Madžarskem

V okviru vrtca Beltinci pa smo na pedagoški konferenci izvedli predavanji Organizacija prostora z vidika dejavnosti otrok in Prostor kot drugi vzgojitelj. Izvajalki sta bili samostojni svetovalki ga. Bojana Kovač in ga. Mirjam Senica.

Za vse zaposlene v vrtcu pa je bilo še obvezno izobraževanje Varstvo pri delu, požarna varnost in prva pomoč.

Prioritetna naloga celotnega vrtca Beltinci pa je bila NAČRTOVANJE IN ORGANIZACIJA IGRALNEGA PROSTORA. Organiziran je bil tudi seminar na to temo z naslovom Oblikovanje igralnih prostorov za majhne otroke, ki ga je izvedla mag. Marta Vahtar. Z njeno pomočjo in nasveti smo poskušale igralnice preoblikovati v igralne koticke, da bi le-ti bili še bolj zanimivi in bi spodbujali otroka h kvalitetnejši igri. S premiki pohištva so se ustvarili razni koticke: kotickec dom, knjižni kotickec, glasbeni kotickec, ljubkovalni kotickec . . .

Prednostno nalogo iz šol. l. 1997/98 Knjiga v rokah otroka pa smo še naprej razvijali. Pri otrocih se je povečal interes za izposojanje knjig na dom. Pridno so obiskovali potujočo knjižnico ter v vrtcu in doma s starši prebirali knjige. V okviru te prednostne naloge je bil uspešno izveden republiški projekt Knjigobube in Pobavane pravljice (v enoti »Sonček« Dokležovje, enoti Lipovci ter jaslični odderek v enoti Beltinci). Večji otroci so dobili tudi spričevala in diplome za sodelovanje pri tem projektu.

Likovna razstava »Bibe v svetu baru« naših cicibanov v prostorih beltinskega gradu

V enoti »Sonček« Dokležovje so s pričetkom šol. l. 1998/99 na ravnateljico pobudo začeli z uvajanjem metodologije Korak za korakom. To je tudi prioriteta naloga enote Dokležovje. Projekt Korak za korakom je zasnovan na tezi, da otrok najbolje raste, če je resnično notranje vključen in vpleten v svoje lastno učenje. Strokovni kader je za to metodologijo opravil tudi potrebno izobraževanje. Prve korake polžev in škratov v svet metodologije Korak za korakom so s pomočjo ravnateljice vzgojiteljice predstavile širši okolici vrtca z »dnevom odprtih vrat«.

Tudi enota Gančani je pripravila »dneve odprtih vrat« predvsem zaradi potrebe po večjem vpisu otrok, rezultat je bil viden že ob vpisu. Omeniti moramo, da se enota Gančani v času poletnih počitnic zaradi dotrajanosti renovira.

Ob vsem tem pa smo izvajali skozi vse leto tudi obogatitvene programe, ki so jih vodile vzgojiteljice: lutkovno-pravljicne urice, otroška folklor, likovne delavnice, pevski zbor, gibalno-glasbene urice. Otroška folklorna skupina iz enote Beltinci se je udeležila III. državne revije ljudskih pesmi, plesov in običajev PIKA POKA 99 v Rogaški Slatini.

V enoti Beltinci in Lipovci je bil izveden še plesni tečaj, v enotah Beltinci in Dokležovje pa še jezikovna delavnica - nemški jezik. Oba zunanja sodelavca sta se ob zaključku tečaja predstavila s programom tudi staršem.

Dodatni programi so bili izvedeni v celoti. Izvedli smo tečaj plavanja za male

šolarje v Radencih, veliko doživetje pa je bilo petdnevno letovanje otrok na Glažuti.

Z dvema skupinama otrok iz enote Beltinci smo tudi vrnil obisk madžarskima vrtcema na Gornjem in Dolnjem Seniku.

Celotni vrtec Beltinci z vsemi svojimi enotami pa daje velik poudarek na sodelovanju s starši, preko roditeljskih sestankov in govorilnih ur. Pogosto pa vabimo starše ob raznih priložnostih in prireditvah. Vse enote pa tudi tesno sodelujejo s krajevnimi skupnostmi in z OŠ Beltinci. V

enoti Melinci se je ob veliki pomoči KS uredila okolica vrtca in igrišče. Občina Beltinci pa je kupila igrala za enote Beltinci, Dokležovje, Melinci in Gančani.

Otroci starejših skupin, otroške folklore in pevskega zbora so s svojim programom aktivno sodelovali na vseh proslavah KS in Občine Beltinci.

Velik del vzgojnega programa v vseh enotah pa so praznovanja in prireditve skozi celo leto. Praznujemo rojstne dneve otrok, prvi jesenski dan, teden otroka, teden starejših občanov, pravljični december z obiskom Miklavža in Dedka mraza, pust, družinsko obarvan marec, dan zemlje. V okviru TD Občine Beltinci smo se predstavili na promociji pred gostiščem Zvezda s sklopom Otroci v naravi - na Glažuti.

Ob koncu šolskega leta pa vse enote pripravijo slovesen zaključek male šole, skupen izlet s starši ali piknik.

Meseca junija pa so vse enote vrtca Beltinci pripravile likovno razstavo v beltinskem gradu z naslovom BIBE V SVETU BARV. Predstavili smo likovne izdelke otrok našega vrtca.

Vse zadane cilje smo tako uspešno izvedli.

Z našimi vzgojiteljicami, ostalimi zaposlenimi in zunanji sodelavci si bomo še naprej prizadevali, da bo vzgoja temeljila na: razumevanju, strpnosti, prijateljstvu, upoštevanju drugačnosti in miru do vseh bližnjih.

Miroslava Šömen, ravnateljica

K DRUŽBI ZA VSE STAROSTI – OBČINSKI PROJEKT

Po prvem predavanju o medgeneracijskih skupinah, ki ga je organiziralo Društvo medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Pomurja smo začeli razmišljati o tem, da organiziramo izobraževanje voditeljev skupin v domačem okolju. Po dogovoru z dr. Jožetom Ramovšem, ki je vodja tega projekta in Inštituta Antona Trstenjaka, smo po njegovem pristanku, da bodo predavanja v Prekmurju, začeli z nadaljnjimi aktivnostmi za izvedbo tega izobraževanja.

Preko Društva medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Pomurja, župnijskih Karitas, CSD in občin smo uspeli dobiti 30 kandidatov za to izobraževanje.

Pri tem sta ta projekt poleg Društva medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Pomurja zelo podprla občina Beltinci ter župnijska Karitas Beltinci. K izobraževanju in nadaljnjim aktivnostim pa so tudi pristopili občina Črenšovci, občina Murska Sobota, župnijska Karitas Črenšovci, CSD Lendava in dom starejših Rakičan.

Z izobraževanjem smo v prostorih občine Beltinci začeli 18. 2. 1997. Tečaja se je udeleževalo 30 bodočih voditeljic medgeneracijskih skupin za kakovostno starost. Od tega je 18 medicinskih sester, 5 socialnih delavk, ekonomistka, študentke, upokojenka, diplomirana sociologinja in drugi. Iz občine Beltinci se je udeleževalo usposabljanja osem udeleženk.

Srečali smo se vsak tretji četrtek ob 14. uri v prostorih občine Beltinci.

Medgeneracijsko srečanje in trodnevno delavnico smo izvedli lansko leto maja v Kančevcih. Vsa naša druženja in izpopolnjevanja za delo v skupini so nam prinesla znanja, osebno rast ter nepozabne prijateljske vezi. V tem času smo voditeljice ustanovile že 13 skupin, ki jih večina deluje že več kot eno leto.

Te skupine so:

Domske skupine (Rakičan):

PUNGRAD

voditeljica: Valentina Goršak Lovšin
sovoditeljica: Marija Pucko

ZAPOZNELI CVET

voditeljica: Jožica Eman
sovoditeljica: Sonja Čačinovič

LASTOVKE

voditeljici: Marta Magdič
Viola Bertalančič

VESELI SLAVČKI

voditeljica: Ema Kolmanko
sovoditeljica: Mateja in Anica

ŠČIPEK

voditeljica: Ivanka Jerebic
sovoditeljica: Majda Smodiš

TROBENTICE
(Dom Lendava)

voditeljica: Marija Hozjan

Zunanje skupine:

ZDRAV VDIH ZA NAVDIH
SPOMIN

voditeljica: Marija Halas
voditeljica: Rozina Barat
sovoditeljica: Terezija Prelog

ORHIDEJA (Beltinci)

voditeljica: Milena Krauthaker
sovoditeljica: Aleksandra Balažič

LIPOV CVET (Lipa)

voditeljica: Marta Ferčak
sovoditeljica: Marjana Remškar

MARIJA (Lipovci)

voditeljica: Miljana Kavaš

LJUDSKE PEVKE
(Beltinci)

voditeljice: Katica Tkalec
Tilka Zver
Milka Kavaš

ZARJA

voditeljici: Ružica Bernjak
Ljubica Levačič

SKUPINA ZA SAMOPOMOČ
ČRENŠOVCI

voditeljici: Dragica Kolenko
Majda Zver Horvat

Delo in srečanje skupin je za nas, ki smo voditeljice in sovoditeljice prijetno in nam daje nove razsežnosti. Kljub mnogim obveznostim nas je večina udeleženk tudi tečaj končalo. Želimo si dobrega srečevanja in druženja naših skupin. Prav tako pa upamo, da bomo na supervizijskih srečanjih ter v intervizijskih skupinah drug drugemu dajali pogum in voljo za nadaljnje dobro delo. Spoznali smo, da s tem delom pripomoremo h kvaliteti starosti starejših v naši regiji, istočasno pa tudi vseh nas.

Naše izobraževanje, ustanovljene skupine in medsebojno druženje v dobroti vseh nas, je najlepši doprinos k mednarodnemu letu starejših, ki ga letos praznujemo.

Občina Beltinci je projekt podprla in bila glavni organizator osrednjega srečanja ob letu starejših ter predstavitev medgeneracijskih skupin za kakovostno starost.

Prireditve ob Letu starejših se je udeležilo čez 200 udeležencev.

V Beltinski občini delujejo že 4 skupine. Naša želja pa je, da bi vsaka krajevna skupnost imela vsaj eno skupino, zato želimo in vzpodbujamo ustanovitev skupin tudi v ostalih vaseh.

Emilija Kavaš,
vodja referata za družbene dejavnosti

OB ZAČETKU MREŽE ZA KAKOVOSTNO STAROST

Prekmurska ravnina radodarno rodi ljudem dober kruh, ljudje od tod pa so od nekdanj svoj kruh velikodušno delili s sosedom in s tujim gostom. Tradicionalna prekmurska gostoljubnost je znak socialnega čutenja ljudi v teh krajih. Ljudje so bili stoletja med seboj tesno povezani; ljudski običaji in pesmi pričajo, kako so si v družini in sosedi med seboj delili lepe trenutke razvedrila ob gostijah, praznikih in tradicionalnih opravilih, prav tako pa življenjske napore ob trdem delu, v nesrečah in vsakdanjih tegobah otroštva, zrelih let in starosti. Zato starke in starčki niso bili nikdar osamljeni ob robu dogajanja v vasi in otroci nikoli prepuščeni sami sebi. Sedanji zreli in stari rod hranita najlepše otroške spomine prav na svoje stare tetice in strice, babice in dedke.

Toda kakor povsod v Sloveniji in po Evropi so zadnja desetletja tudi v Prekmurju odšle tisočletne tradicionalne oblike sožitja ljudi v etnografsko zgodovino. Kakor je sodobni način obdelave polja različen od tradicionalnega, je tudi sodobno življenje in sožitje v družinah in v sosedstvu po vaseh in mestih drugačno od tradicionalnega.

Ena slabih značilnosti sodobnega življenja je prepad med generacijami. Otroci in mladina so večinoma sami zase v vrtcih, šolah in svojih združbah, srednja generacija je živčno razpeta med delom, družino in drugimi zanimanji, stari ljudje pa pogosto osamljeno opazujejo mlade in srednjo generacijo, si mislijo svoje o njih in njihovem življenju in pri tem otožno čutijo, da njihove bogate življenjske izkušnje nikogar ne zanimajo. V preteklosti je bila starost najbolj spoštljivo in častljivo obdobje življenja, danes pa javno mnenje starost zavrača in nihče noče veljati za starega.

Večina starih ljudi ima danes boljše materialne razmere, kakor so jih imeli stari ljudje kdaj prej v zgodovini. Ob tem pa jih je toliko osamljenih ter doživljajo svojo starost brezciljno in prazno kakor nikdar prej. Stari ljudje so osamljeni po domovih za stare, kjer jih po več sto živi v isti stavbi, in osamljenost doživljajo neštete starke in starčki v svojih lastnih hišah in stanovanjih. Človek je v starosti osamljen, če ga nihče ne potrebuje in nima zanj časa; osamljen je, če nima ob sebi nekoga, za katerega čuti, da je »njegov« – vseeno, ali je to krvni sorodnik ali

pa sta tesno povezana po prijateljskih vezeh; star človek je osamljen, če ni tesno povezan s srednjo in še posebej z mlado generacijo.

Človeško življenje je namreč nedeljiva celota, ki je sestavljena iz treh obdobj: mladosti, srednjih let in starosti. Mladost je obdobje učenja za življenje, je čas priprave na družino in na poklicno delo. Specifični smisel življenja v srednjih letih je delo za preživetje vseh treh generacij, pehanje za vsakdanji kruh in trud za napredek ter ubadanje z organizacijo za urejeno sožitje v družbi. Ko pa človek izpreže iz redne službe in odrastejo njegovi otroci, pride starost. Stara leta življenja imajo prav tako svoj posebni smisel in posebne naloge, kakor jih imajo mlada ali srednja leta. Slepa pega današnjega časa je, da ne vidi specifičnega smisla in nalog tretjega življenjskega obdobja.

Zato danes starim ljudem beseda starost ne gre iz ust, mladi in srednji rod pa v življenju starih ljudi ne vidi ta enakovrednega smisla življenja kakor v mladostnem obdobju in v obdobju zrelih let.

Ozreti pa se moramo še naprej, v jutrišnji dan – čez deset ali dvajset let. Po vsem razvitem svetu se delež starega prebivalstva naglo veča. Pred dvema desetletjema je bil pri nas vsak deseti človek star nad 65 let, čez dvajset let bo vsak peti, v zgodovini pa je bil navadno kvečjemu vsak dvajseti. Ko se bo postarala sedanja srednja generacija, bo tolikšen delež starih ljudi, kakor jih ni bilo še nikdar doslej.

Opisana dejstva postavljajo pred nas eno najbolj neodložljivih nalog: pripraviti se moramo na starost. Dobesedno velja slovenski pregovor: Kakor si bomo postlali, tako bomo ležali. Države se pripravljajo na povečan delež starih ljudi s pokojninskimi reformami. Če hočemo preživljati čez deset ali dvajset let svojo starost kakovostno, sta enako nujni še dve drugi pripravi na starost. Vsak posameznik se mora v srednjih letih življenja – recimo med štiridesetim in šestdesetim letom – osebno pripraviti na stara leta, kakor se je moral v otroštvu in mladosti na zrela leta. V družbi pa moramo splesti socialno mrežo medgeneracijskih skupin, ki so se v današnjih življenjskih razmerah izkazale kot poindustrijska in postmoderna oblika nekrvnih družin in nekrajnega sosedstva. Ali z drugimi besedami: kot zdravilo proti osamlje-

nosti starih ljudi. V krajevnih medgeneracijskih skupinah za kakovostno starost se znova srečujejo generacije v pristnem prijateljevanju in medsebojnem spoznavanju. Te skupine so samopomoč srednje generacije, da se pripravi na svojo starost in da na starost ne bo osamljena ter odrezana od mladih in od srednje generacije.

V Sloveniji uvajamo medgeneracijske skupine za kakovostno starost dobrih deset let in do danes je to postal največji projekt na področju medčloveških odnosov v slovenski sociali, ki nam je v čast tudi pred evropsko strokovno javnostjo. V približno sto krajih po državi se redno srečuje skoraj štiristo skupin.

V njih je seveda največ starih ljudi – več kakor štiri tisoč. Ti radi ponavljajo, da je srečanje skupine najlepši del njihovega tedna. Iz srednje generacije je nad petsto voditeljic in voditeljev, ki prostovoljsko ustanavljajo in vodijo medgeneracijske skupine. S tem se v imenu srednje generacije pionirsko lotevajo zavestne priprave na kakovostno starost v svojem kraju po načelu: če se tega ne lotiva jaz in ti, se ne bo nihče; če se ne danes, bo jutri prepozno. Prav tako pa je v projekt medgeneracijskih skupin za kakovostno starost vključenih več sto mladih, ki ponavadi v skupinah s starimi prvič v življenju doživijo smisel in pravo kakovost starosti. Če hočemo stkat dovolj gosto mrežo proti osamljeni starosti v prihodnje, moramo z uvajanjem skupin pridno nadaljevati, tako da jih bomo imeli čez petnajst let kakih štiri tisoč.

V Prekmurju so prve skupine zaživele že pred leti; v domovih za stare ljudi v Rakičanu in v Lendavi je zanje poskrbela socialna služba. Pred dobrima dvema letoma pa se je Društvo medicinskih sester in tehnikov zavzele, da bi začeli medgeneracijske skupine uvajati tudi v domačem okolju po vaseh in občinah.

Pridružila se jim je beltinska občina in v sodelovanju z drugimi organizacijami je steklo usposabljanje voditeljic v Beltincih. Pobuda je obrodila prve sado-ve: po teh lepih krajih so zaživele skupine, v katerih se poraja nova povezava med generacijami in klije upanje, da čez deset ali dvajset let stari ljudje ne bodo brezciljno in osamljeno životali, ampak peli zrelo pesem življenja skupaj z razposajeno mladino in ustvarjalno pesmijo ljudi v srednjih letih.

29. MEDNARODNI FOLKLORNI FESTIVAL

Beltinska folklorna skupina pleše že 61 let. Vedno več obiskovalcev na folklornem festivalu priča, da je del našega življenja.

Mlada beltinska banda je v soboto na etno večeru navdušila obiskovalce in pokazala, da so dobri nasledniki Kociper bande in Marko bande.

Predstavitve krajevnih skupnosti s kulinariko in starimi običaji dajejo folklornim dnevom poseben pečat

Skupina iz Češke je s svojo temperamentno glasbo in prisrčnostjo dopolnila dneve folklorne v Beltincih in nam prirasla k srcu.

Italijanska folklorna skupina nam je ob gradu pričarala čudovit program ter navdušene obiskovalce.

V Beltincih je od 21. do 25. 7. 1999 potekal že 29. mednarodni folklorni festival. Zaključek žetve je pri nas vedno tudi praznik folklorne, petja in glasbe. Grad in park ob njem sta bila zavetje številnim nastopajočim (teh je bilo čez 300) in številnim obiskovalcem, čeprav nam vreme letos ni bilo najbolj naklonjeno.

V nedeljo 18. julija 1999 je v cerkvi Svetega Ladislava g. Milko Bizjak izvedel orgelski koncert. Tako smo se preko klasične glasbe, ki nas je očarala s svojo mogočnostjo in hkrati milino zvokov piščali popeljala v teden, ki je bil v znamenju pesmi, plesa in glasbe. Večer tamburaške glasbe smo letos izvedli prvič in bo odslej stalnica našega festivala, saj ljudje radi poslušajo tako glasbo. Posebej so nas navdušili gostje iz Hrvaške. Čudoviti ambient gradu pa je bil kulisa članom folklorne skupine iz Italije, ki so navdušili s svojo spretnostjo metanja zastav in srednjeveškimi kostumi, bobni in fanfarami. Temperamentni Čehi pa nas tradicionalno navdušujejo s svojimi nastopi.

Sobota, ki je namenjena predstavitvi krajevnim skupnostim občine Beltinci, kulinariki in starim običajem, privabi v park številne obiskovalce. Večer je namenjen etno glasbi. Letos je nastopilo sedem vokalnih in instrumentalnih skupin iz Slovenije in tujine, med njimi tudi ansambel slušateljev tridnevne etno glasbene delavnice, ki je potekala v času festivala. Posebno navdušenje je doživela mala beltinska banda.

Nedelja je bila namenjena srečanju najboljših slovenskih amaterskih folklornih skupin, izbranih na področnih revijah, poleg njih pa so gostovali tudi folkloristi KUD Tine Rožanc iz Ljubljane in stalni prijatelji iz Gornjega Senika v Porabju. Prireditve si je kljub oblačnemu vremenu ogledalo kakšnih 2000 gledalcev.

Vse festivalne dni je bila odprta razstava Literarni ustvarjalci in raziskovalci občine Beltinci, ki sta jo pripravila kustos soboškega muzeja g. Feri Kuzmič in ga. Milica Šadl.

Vse festivalne prireditve je obiskalo nekaj tisoč gledalcev tudi iz širše Slovenije in tujine, med njimi domala vsi slovenski folklorni strokovnjaki, kar potrjuje potrebo po tej prireditvi tudi v bodoče.

Festival ljubiteljsko pripravljamo ti, ki skrbimo za tradicijo naših korenin, folklorne in etnologije, strmimo pa za tem, da ostane domač, prijazen, da nastopajoči postanejo prijatelji, se pri nas počutijo kot doma in odhajajo s prijetnimi vtisi.

Stanko Sraka,
predsednik KUD Beltinci

Župnija Beltinci, Društvo prijateljev mladine Beltinci, občina Beltinci so organizirali oratorij

Prijazno dvorišče stare šole je bilo naše sedemdnevno igrišče. Že prvi dan smo se naučili peti našo himno »Šubi dubi du«, ki je spremljala dvig zastave v višave. Dan se je nadaljeval s kratko jutranjo molitvijo, nakar je sledilo ustvarjalno delo naših otrok po skupinah (naravoslovna delavnica, slikanje na steklo in slikanje z naravnimi barvami, pirografska delavnica, izdelovanje lutk, skavtska, kuharska, izdelovanje izdelkov iz slame in kiparska delavnica).

Po napornem delu smo se okrepčali in nadaljevali s popoldanskimi igrami, ki so jih pripravili naši pridni animatorji. Enkrat smo bili brezmejni, drugič mokri do kože, hitrost in iznajdljivost smo izkazovali pri iskanju skritega zaklada, posluš in glas pa sta odlikovala naše karaoke.

Oratorij smo s starši sklenili z mašo in s skupno predstavitvijo delavnic ter ogledom naših izdelkov.

Simon Jerebic

Otrokom smo pripravili tudi presenečenje: celodnevno kopanje v Banovcih, kjer so se otroci prav prijetno zabavali. Ljudje so z začudenjem opazovali njihove igre, razigranost in prepevanje. Najbolj pa je otroke in ljudi navdušila pesem LUBENICA, ki se je tudi kasneje prav slastno jedla

Marljivost in nasmejanost otrok v kiparski delavnici.

LETOVANJE ... ŽE DRUGIČ

Največji užitek je bilo kopanje ob lepem vremenu

Letos je že drugič potekalo letovanje otrok v župnišću v Ankaranu, in sicer od 27. junija do 3. julija. Letovanja se je udeležilo 70 otrok.

Vodstvo je prevzelo 12 animatorjev, za hrano pa so skrbeli trije v kuhinji. Otroci so bili razdeljeni v 6 skupin, ki so se izmenjavale pri pranju posode, vodenju duhovnega programa in preskrbi soka na plaži. Zjutraj smo začeli s telovadbo in po kratkem duhovnem uvodu v dan sta sledila zajtrk in dopoldansko kopanje. Popoldne smo se izognili vročemu soncu in se

vrnili v župnišče h kosilu in nato k počitku. Po popoldanskem kopanju in večerji so bile večerne igre: veseli večer, štafetne igre, kviz, modna revija, karaoke in sprehod po Ankaranu.

Imeli smo srečo z vremenom, kopali smo se lahko vseh sedem dni. Čas na plaži smo si popestrili z različnimi delavnicami. Tako je lahko vsak otrok našel nekaj zase: veselje v vodi, zvijanje papirčkov, delanje cofkov, slikanje s temperami ali sprehod do prvega sladoledarja. Naj omenim še to, da smo sredi tedna presenetili druge kopalce s slikarskimi mojstrovini, ki so krasila naša telesa. Spontano smo se začeli barvati z vodenkami. Poleg tega smo na plaži veliko igrali odbojko in nogomet.

V začetku smo se rahlo bali, ali bomo znali »ukrotiti« 70 mladih nadebudnežev. Na naše veliko veselje smo ugotovili, da so se prav vsi prej ali slej vključili v skupino in še sami prispevali k prijetnemu vzdušju. Prav zanimivi in koristni so bili pomenki animatorjev, ko so otroci zaspali (animatorji smo spali v istih sobah kot otroci). Skupaj smo se pomenili, kako pomagati otroku, da se bo lažje vključil v skupinsko dogajanje. Prav to je botrovalo dobremu počutju otrok in seveda nas voditelj.

Če povzamem želje otrok: ŠE TRETJIČ.

Drago Jerebic

Otroci v Ankaranu

Društvo prijateljev mladih, občina Beltinci in župnijska Karitas so skupaj s prostovoljnimi delom animatorjev in kuharjev poskrbeli za lepo počutje naših otrok.

